

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2009

Núm. 55

Presidència de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada dia 3 de març del 2009

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 3790/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Museu de Formentera. 2558
  - 2) **RGE núm. 4084/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decisió presa en relació amb les restes del vaixell Don Pedro. (**Decaiguda**). 2559
  - 3) **RGE núm. 4085/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació del Consell de les arts i la cultura. 2559
  - 4) **RGE núm. 4087/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintes, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'ocupació de les Illes Balears. 2560
  - 5) **RGE núm. 4091/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a renda bàsica d'emancipació. 2561
  - 6) **RGE núm. 4092/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Francesc Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a bitllets de metro. 2562
-
-

- 7) **RGE núm. 4094/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a valoració de l'adquisició de la finca Planícia. 2562
- 8) **RGE núm. 4083/09**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a serveis informatius de RTVIB. (**Retirada**). 2563
- 9) **RGE núm. 4086/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actes reivindicatius per part d'una associació agrària. 2563
- 10) **RGE núm. 4090/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa de reutilització de llibres de text. 2564
- 11) **RGE núm. 4093/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanya per a la renovació d'electrodomèstics. 2565
- 12) **RGE núm. 4088/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats de la mesa de seguiment de la crisi econòmica. (**Retirada**). 2566
- 13) **RGE núm. 4089/09**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del segon cinturó. (**Retirada**). 2566
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 9826/08**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern. 2566
- III. MOCIÓ RGE núm. 3880/09**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el lliurament de documentació sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 787/09. 2575
- IV. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) **RGE núm. 2488/08**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a serveis mancomunats de la Policia Local. 2582
- 2) **RGE núm. 4527/08**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a garantia del pagament de les pensions d'aliments. 2588

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 3790/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miquel Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a Museu de Formentera.

La primera pregunta fou ajornada de la sessió anterior i és relativa al Museu de Formentera que formula el diputat Sr. Josep Maria Mayans i Serra. Té la paraula.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, presidenta. És una pregunta per al Govern, supòs que per a la consellera de Cultura, ja li he fet més d'una vegada i la pregunta concreta és en quin estat de tramitació actual a dia d'avui està el projecte del Museu de Formentera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mayans. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Mayans, la tramitació del Museu de Formentera, en aquests moments, està pendent que arribin unes certificacions del Consell de Formentera per fer el registre dels nous estatuts i dels nous membres del Patronat per haver-hi hagut modificacions entre Eivissa i Formentera.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Sr. Mayans, vol fer ús de la paraula?

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Realment, Sra. Consellera, és espectacular i li diré per què, el 30 d'octubre del 2007 em va contestar exactament això, esperam el nomenament dels membres del patronat, que vostè se'l va trobar constituït, va dir que havia d'aclarir el contingut artístic i que faltava el NIF, que havia de tractar el tema amb el ministre del Ministeri de Cultura i hi va destinar 24.700 euros en els pressuposts del 2008. Per agost del 2007 em va dir que el Consell de Formentera volia revisar el projecte. L'any passat, ja van dos anys, el 5 de

novembre em va dir que s'estava revisant el projecte per si el pressupost era correcte, però que el projecte no havia canviat. Què passa aquí? Si el projecte no ha canviat, simplement s'ha encarit un poc el material i la mà d'obra i, evidentment, els costos per executar el projecte, però si el projecte no ha canviat simplement és un full de càlcul actualitzar el projecte econòmic a dia d'avui.

Per tant, també em va dir que estava pendent d'uns estudis tècnics del Consell de Formentera i ara vostè em contesta, dos anys després, més de dos anys després, que està pendent d'unes certificacions dels nomenaments del Patronat. És realment espectacular que en dos anys, dos anys, no hagin mogut absolutament res del Museu de Formentera. S'ho va trobat tot fet, les normes subsidiàries adaptades, el Patronat constituït, els sous disponibles, el solar disponible i una entitat bancària disposada a fer una inversió important, i el solar era seu.

Per tant, contesti clarament, vol fer el Museu? No és que el vulgui fer és que l'ha de fer per llei, la Llei de patrimoni del 98, per tant l'ha de fer, no vostè sinó el Govern evidentment. Quan es començarà? Em pot dir una data? Quan es començarà? Ho té tot, el projecte, el solar, els sous, ho té absolutament tot. Tant de bo el Govern, quan un entra, es trobàs els projectes així. En quin moment, digui la veritat, es troba la tramitació? Perquè no crec que només estiguem pendents dels nomenaments del Patronat, alguna cosa més s'haurà fet.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Mayans. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Presidenta. Sr. Mayans, la veritat és que té raó, en aquests moments és espectacular que encara no hagi rebut aquests documents i, a més, no són dos anys, l'any passat es va constituir, el 20 de febrer, el Patronat, es va decidir retirar, el 20 de febrer, el Consell d'Eivissa i formar-ne part el Consell de Formentera amb la secretària Sra. Sònia Cardona, i en les seves mans està que ens arribin unes certificacions per anar la setmana que ve al notari, al nou registre, un any. De totes formes, per part de la conselleria s'han fet totes les gestions, varem quedar que s'havia de mirar l'actualització dels preus tant per part de la conselleria, que ho va fer el 19 de juny, com per part del consell, que encara no ho ha fet. De totes formes, per a la seva tranquil·litat sí que pensam fer el Museu i una vegada que enguany es faci el projecte i l'actualització del projecte, el museogràfic no està fet, Sr. Mayans, passarem a incloure aquest museu en el pla d'infraestructures educatives i culturals del 2010. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

I.2) Pregunta RGE núm. 4084/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a decisió presa en relació amb les restes del vaixell Don Pedro.

La segona pregunta és relativa a la decisió presa amb relació a les restes del vaixell Don Pedro. La formula el Sr. Miquel Jerez. Té la paraula. No hi és? Doncs queda ajornada per a una propera sessió. Decau, perdonin.

I.3) Pregunta RGE núm. 4085/09, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació del Consell de les Arts i la Cultura.

La tercera pregunta és relativa a la creació del Consell de les Arts i la Cultura i la formula la Sra. Carme Feliu. Té la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. La pregunta queda formulada en els seus termes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Feliu. Qui respon? Sra. Galmés? Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Feliu, efectivament en el pacte de governabilitat hi ha el compromís d'impulsar, durant aquesta legislatura, el Consell de les Arts i la Cultura de Mallorca, però des de la Conselleria d'Educació i Cultura i des de l'àmbit de les nostres competències varem considerar que aquest consell hauria de tenir un abast interinsular i definir el model cultural de tota la comunitat integrant els consells insulars que tenen les competències en cultura i que n'havien de formar part, i en aquest sentit es fa feina.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Sra. Feliu, té la paraula.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Galmés, pàgina 33 del programa electoral del PSOE: "compromís ferm de fer el Consell de les Arts i la Cultura", a més amb uns arguments que facilitaran el diàleg, l'intercanvi d'idees entre les diferents entitats, persones vinculades al món de la cultura, afavoriran escenaris per tal que hi hagi debat en torn de la cultura. La veritat és que han passat dos anys i d'aquest compromís electoral que el seu partit va adquirir res de res. En el pacte per a la governabilitat, efectivament, també ho tenen, ho varen rebaixar només a Mallorca, estic totalment d'acord que ha de ser un consell que abasti totes les illes, no només Mallorca, però, Sra. Consellera, digui'm, per favor, què ha fet en dos anys, què ha fet? Perquè la veritat és que poc diàleg, poc escenari de debat, poques coses ha fet. La veritat és que les diferents entitats, col·lectius del món de la cultura, als quals nosaltres

hem tengut accés i ens hem pogut trobar amb ells, ningú no sap absolutament res d'aquest Consell de les Arts i la Cultura.

Entenc que és un tema complicat, que és un tema que s'ha d'explicar bé i que és un tema que necessita molt de debat perquè és un tema que *a priori* pot provocar una mica de rebuig tal vegada per part de les entitats perquè no hi hagi imposicions, però està ben clar en el seu programa electoral i a més estam totalment d'acord, nosaltres també ho duim en el nostre programa electoral, fomentar el debat, fomentar l'opinió i fomentar un consell que tenguí com a objectiu assessorar i ser consultiu de tota la política cultural d'aquestes illes, és ben necessari i sobretot és ben necessari en aquesta legislatura perquè la veritat és que la cultura brilla per la seva absència.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. És molt necessari un Consell de les Arts i la Cultura perquè hem de definir què considera aquesta comunitat com a cultura. Vostè ho acaba de dir. Respecte de la forma de comptar també m'agradaria, per a vostès el temps corre i no tendran temps, és un compromís de legislatura, no han passat dos anys i li diré el calendari d'elaboració que hem seguit. Hem preparat un document base, que en qualsevol moment està a la seva disposició, en el qual s'analitzen les diferents possibilitats dels consells a partir de l'anàlisi de tots els consells de les arts i la cultura que existeixen, com el de Wisconsin, com el de Catalunya i d'altres, com el de Canadà, el més conegut, entre les diferents possibilitats la dificultat pressupostària que podríem tenir. El document base és a la Conselleria de Presidència perquè facin les esmenes i correccions que estimin oportunes per passar-ho als consells insulars que, evidentment, són els responsables fonamentals de la gestió cultural. Després vendria la coordinació. En aquest sentit és molt necessari un consell i no per substituir les funcions que té cada un dels organismes sinó per definir quin model cultural necessiten aquestes illes, i això necessita un debat. Hi ha una legislatura, els compromisos són de legislatura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

I.4) Pregunta RGE núm. 4087/09, de l'Hble. Diputat Sr. Cristóbal Huguet i Sintès, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'ocupació de les Illes Balears.

La següent pregunta és relativa al Pla d'ocupació de les Illes Balears que formula el Sr. Cristóbal Huguet. Té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTÈS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors, bon dia. Aquesta pregunta, quan disposem a aquesta comunitat autònoma d'un pla d'ocupació?, deman permís als meus companys del Grup Parlamentari per formular-la no en nom del Partit Popular o d'un diputat del Partit Popular, que ho faria criticant que a l'acord de concertació de setembre del 2007 hi havia el compromís firmat pel president del Govern, els empresaris i els sindicats de fer un pla d'ocupació, no a les crítiques que en tot aquest temps, malgrat les dades de la situació laboral no s'hagin fet, sinó fer-la en nom dels més de 74.300 aturats, fer-la en nom d'aquests 390.000 afiliats a la Seguretat Social, és a dir 4.300 menys, perquè tot i que el mes de febrer respecte del mes de gener siguem l'única comunitat autònoma que ha reduït en 80 persones el nombre d'aturats, l'única comunitat autònoma que creix amb més de 4.300 persones afiliades, però que en té 29.000 menys que el mes de febrer de l'any passat a totes aquestes persones que estan preocupades per no tenir feina o per por de perdre-la li deman, en nom de totes elles, quan tendrem un pla per donar ocupació a aquesta comunitat?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Barceló, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Maria Barceló i Martí):

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Hem d'assenyalar que en aquesta comunitat autònoma, en aquesta legislatura, s'ha donat per primera vegada en la història, i no només en aquesta comunitat sinó en molts d'altres indrets, un espai amplíssim d'acord i d'actuacions molts concretes, i això no ho podem oblidar.

El novembre del 2007 en aquesta comunitat autònoma ja teníem pactades les bases per al diàleg sobre el Pacte per a la competitivitat, l'ocupació i la cohesió social en aquestes illes. Dia 24 de juliol del 2008 se signava, amb totes les entitats empresarials i sindicals més representatives, l'acord de concertació en matèria d'ocupació inscrit en el Pacte d'ocupació que es va aprovar, també, el juliol del 2008. El setembre del 2008 es pacta i es posa en funcionament el Pla de reactivació de l'ocupació també pactat amb sindicats i associacions empresarials.

Hi manca el pacte per a l'ocupació que en aquests moments, és cert, l'havíem d'entregar i l'havíem de signar el desembre del 2008, esperem que a finals d'aquest mes el puguem aprovar des de l'acord amb totes les associacions empresarials i sindicals, i també amb vostès si s'hi sumen, fonamentalment per dues qüestions: primer, perquè hem treballat no només amb papers

sinó amb activitat per fer front a la conjuntura difícil, hem fet feina i hem produït un element clau de reactivació de l'ocupació que és una de les poques comunitats autònomes que ha tirat endavant i a més perquè tenim un marc d'acord claríssim com és el marc i l'acord marc de concertació per a l'ocupació i perquè el Pla d'ocupació ha de ser una oportunitat de canvi radical de les polítiques actives d'ocupació. La situació ha canviat i hem de fer front a la conjuntura, però també a l'estructura i en aquest sentit val la pena aprofitar per estructurar a través d'un acord i un marc, un pacte de canvi necessari i obligat en aquesta comunitat autònoma des de la concertació, evidentment.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Barceló. Vol fer ús de la paraula el Sr. Huguet? Té la paraula.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, jo no li discutiré les seves capacitats oratòries, però tenc por que aquells en nom dels quals jo he fet la pregunta, els aturats i els que tenen por de perdre la feina, no hagin quedat satisfets amb la seva resposta. Aquest pacte, firmat pel president i firmat per representants econòmics i socials, diu per setembre del 2007 que es prioritza un pla, i per què ho diu? Perquè tots sabem perfectament que aquesta comunitat autònoma i qualsevol altra societat no avança, no millora, no sortirà de la crisi a no ser que els millors empresaris i els millors treballadors tinguin oportunitats. No seran les persones signants del pacte o les organitzacions signants del pacte els que treguin de la crisi econòmica ni aquesta ni cap societat.

És necessari, important i valoram moltíssim el clima de pau social i el clima d'acord entre els treballadors, els empresaris i les institucions, però planificar amb una bona diagnosi, posar accions una rere l'altra que s'han de fer i posar recursos econòmics per executar-ho això, a aquesta comunitat, no ho hem vist. Han saltat, igual que el Govern nacional, d'una actuació a una altra semblant, no sé si s'ha fet així, que improvisaven solucions. Vostè sap, i jo li ho llegiré, que és necessari aquí, primer ajudar a aquest pla, el Pla d'ocupació; ajudar els col·lectius més febles i necessitats amb planificació; afavorir i estimular els millors empresaris i els millors treballadors més preparats i donar-los opcions perquè puguin liderar la sortida d'aquesta crisi.

LA SRA. PRESIDENT:

Sr. Huguet, va passat de temps.

EL SR. HUGUET I SINTES:

Gràcies. Em quedava una darrera qüestió que jo trob molt important, i la seva paciència, Sra. Presidenta, em permetrà dir-la, que és donar opcions i oportunitats per mantenir, millorar i crear empreses, qualificació dels treballadors i amb això sortir d'una situació econòmica molt difícil. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Barceló, té la paraula.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE TREBALL I FORMACIÓ
(Joana Maria Barceló i Martí):

Ha costat aplaudir, evidentment ha costat perquè de concertació, li ho repetesc, tres acords tancats amb actuacions i mesures molt concretes, fins i tot una de reactivació directa de l'ocupació amb pressupost concret, extraordinari i tot en procés d'execució. Aquesta comunitat autònoma per concertació i per actuacions ha estat una de les poques comunitats autònomes que ha estat capaç de posar propostes damunt la taula i a més des de l'acord, cosa que l'anterior legislatura, vostè ni tan sols amb unes condicions extraordinàries ho va aconseguir, que tothom firmés, i molt manco no podem tornar a perdre mai més l'oportunitat d'estructurar un model econòmic que doni més estabilitat a l'ocupació, més qualitat i que doni opció als joves i deixem que els joves siguin el veritable capital humà que aquesta comunitat necessita. Han perdut massa oportunitats i vostè entre altres, com tots, en són responsables. Ara guanyarem al temps. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4091/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Carretero i Niembro, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a renda bàsica d'emancipació.

La següent pregunta és relativa a renda bàsica d'emancipació. La formula el diputat Sr. Josep Carretero. Té la paraula.

EL SR. CARRETERO I NIEMBRO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, li formularé aquesta pregunta en nom propi, no pretendré atribuir-me la representació dels milers de joves que reben aquesta ajuda. La renda bàsica d'emancipació és una nova ajuda per a joves menors de trenta anys per tal de possibilitar-los o ajudar-los a una major independència econòmica respecte dels seus progenitors. Per altra banda, representa un estímul o un foment de la figura del règim de lloguer que moltes vegades hem posat de manifest en aquesta cambra que presenta percentatges massa baixos respecte d'altres figures com pot ser el règim de propietat. Ens podria dir, Sr. Conseller, quantes sol·licituds de renda bàsica d'emancipació s'han tramitat a la nostra comunitat? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Carretero. El Sr. Carbonero té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HABITATGE I OBRES PÚBLIQUES (Jaume Carbonero i Malberti):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Carretero, ara fa un any, crec recordar que va ser el mes de febrer de l'any passat, del 2008, vostè em va fer una pregunta amb relació a la renda bàsica d'emancipació i en quines condicions es podia implantar a la nostra comunitat autònoma i li vaig respondre que eren 210 euros mensuals, per a cada un dels joves que ho sol·licitessin i hi tenguessin dret, durant quatre anys i que hi tenien dret fins als trenta anys. El que no sabíem, i ara ja sabem, és el grau d'acceptació d'aquesta mesura que havia posat en marxa el Govern central, el Ministeri d'Habitatge.

En el Decret 68/2008 vàrem incloure 30 euros més per tal que l'ajuda fos de 240 mensuals i s'equiparàs a l'ajuda de lloguer general que es diu normalment, al 40% hi tenien dret la resta de ciutadans. És a dir, 240 euros cada mes reben els joves d'aquesta comunitat autònoma que tenen dret i que ho sol·liciten. La renda bàsica d'emancipació durant aquest any entre que vostè em va fer la pregunta i ara s'han acollit 4.500 joves i les ajudes generals en lloguer han pujat de 400 sol·licituds acceptades cada any, cada any vull dir 2005, 2006, 2007, 400 sol·licituds i aquesta era una constant. L'any 2008, 1.500 sol·licituds.

Però vostè em demana sobre la renda bàsica d'emancipació, i jo li contestaré sobre això. Els 4.500 joves que han rebut aquesta ajuda suposen un muntant de 1.080 euros mensuals que el ministeri aporta a les Illes Balears. És a dir, 13 milions d'euros anuals, 13 milions cada any, no d'una vegada, sinó cada any, 13 milions d'euros anuals per a aquesta ajuda. Si ho passam a pessetes, 2.000 milions de pessetes anuals per a ajudes al lloguer dels nostres joves.

Jo no sé si a vostès els semblarà molt o poc, però si ho comparem amb el que es feia abans, li he de dir, o bé 13 milions d'euros, o bé 2.000 milions de pessetes a zero. És a dir, la comparació és aquesta, 2.000 a zero.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Carbonero.

I.6) Pregunta RGE núm. 4092/09, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Josep Dalmau i Fortuny, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a bitllets de metro.

Passam a la següent pregunta. És la relativa a bitllets de metro que formula el Sr. Francesc Dalmau i Fortuny. Té la paraula.

EL SR. DALMAU I FORTUNY:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, un dels inconvenients amb què es troben molts dels usuaris del metro és el permanent desconeixement de la xarxa d'estacions d'aquesta infraestructura, que fa que en moltes ocasions l'usuari compri un bitllet amb una destinació que finalment no és la que ell ha desitjat, o que decideix canviar.

El tema és el següent, aquesta improvisació de posar en marxa una infraestructura tan important com és un metro, a la passada legislatura va fer que els anteriors dirigents no tenguessin en compte aquesta realitat. Sap i pensa la Conselleria de Mobilitat resoldre aquesta problemàtica?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Dalmau. Sr. Vicens, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Gabriel Vicens i Mir):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, el sistema tecnològic que ens vàrem trobar i el programari que es va establir fan que quan s'adquireix un bitllet de metro s'hagi de marcar l'estació d'origen i l'estació de destinació. És un tema d'especificació tècnica, en el qual hi estam treballant, però és un tema complex, en el sentit que ja el programari té moltes altres repercussions.

En allò que s'hi està fent feina i, efectivament, hauria de ser una cosa que s'aconseguís, perquè efectivament si és un metro, s'hauria de poder baixar a qualsevol estació, com és evident. El que sí hem aconseguit ja són altres qüestions. Per exemple, el tema de les màquines expenedores, de tal manera que es puguin admetre bitllets de bonificació especial, cosa que no es podia fer abans, ja sigui per a joves, per a persones majors o per a famílies nombroses. I també per evitar que una persona quedi tancada allà, doncs es va habilitar el sistema de megafonia, que tampoc no era funcional, de tal manera que si a una persona en principi li passés això, a base de la megafonia se li podrà obrir el torn. Evidentment s'està fent feina en això i crec que relativament aviat es podrà arreglar aquest tema.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Vol fer ús de la paraula el Sr. Dalmau? No.

I.7) Pregunta RGE núm. 4094/09, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a valoració de l'adquisició de la finca Planícia.

Passam doncs a la següent pregunta. És la relativa a la valoració de l'adquisició de la finca de Planícia. La formula el diputat Sr. Josep Melià. Té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller de Medi Ambient, la política d'adquisició pública de finques d'alt valor mediambiental o natural és una política molt aplaudida, molt aplaudida no només per part de la població resident, sinó també perquè es converteix en un recurs turístic molt interessant. Aquesta legislatura s'ha posat en marxa la dinamització de la finca de Son Real a Santa Margalida i molt recentment hem aconseguit adquirir la finca de Planícia a Banyalbufar.

Li voldríem demanar quina valoració fa la seva conselleria sobre aquesta adquisició de la finca de Planícia i també com està el tema de l'aportació econòmica de l'Estat per a la compra d'aquesta finca i per a la possibilitat de comprar-ne d'altres.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Sr. Grimalt, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Miquel Àngel Grimalt i Vert):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, la valoració òbviament és de satisfacció, doble satisfacció, per una banda perquè la finca de Planícia amb uns valors naturals i un atractiu turístic evident ja és dels mallorquins i per Pasqua ja estarà en disposició de ser visitada tant pels ciutadans com pels turistes. I també satisfacció òbviament perquè finalment s'ha pogut arribar a un acord amb la propietat que ha evitat un plet que segurament hauria durat anys. En aquest aspecte vull agrair la feina feta de forma molt especial per part de la secretaria general de la conselleria que ha aconseguit que això fos una realitat.

Ara bé, tampoc no li vull ocultar una certa preocupació perquè, efectivament, la conselleria ha hagut d'avançar els 10 milions d'euros que es va comprometre a pagar Madrid i que encara no hem cobrat. Confiam de totes maneres que en un termini breu aquest conveni sigui una realitat i puguem recuperar aquests 10 milions, que òbviament molta falta fan a la conselleria per cobrir les seves necessitats.

En qualsevol cas, ara el que pertoca és fer feina perquè Planícia estigui en les millors condicions i perquè pugui ser usada tant pels ciutadans com pels turistes.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Grimalt. Vol fer ús de la paraula el Sr. Melià?
No.

I.8) Pregunta RGE núm. 4083/09, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Llauger i Rosselló, del Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, relativa a serveis informatius de RTVIB.

Passam doncs a la següent pregunta. Està retirada i era relativa als serveis informatius de Radiotelevisió.

I.9) Pregunta RGE núm. 4086/09, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Soler i Torres, del Grup Parlamentari Popular, relativa a actes reivindicatius per part d'una associació agrària.

Així, passam a la següent. És la RGE núm. 4086/09, relativa a actes reivindicatius per part d'una associació agrària. La formula la Sra. Catalina Soler, que té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Evidentment, som davant d'una crisi econòmica, ja és una realitat, encara que a aquest govern li costés quasi un any reconèixer-ho. I el sector primari no és un sector que estigui allunyat d'aquesta crisi. Però a més si la crisi econòmica afecta tots els sectors de les nostres illes, les crisis afecten d'una manera molt especial el sector primari. I els afecten perquè des de novembre del 2008 a gener del 2009 hi ha hagut unes inclemències meteorològiques de pluges i vents que han perjudicat molt la collita dels nostres foravilers, pel que fa a l'agricultura i la ramaderia. Però, a més, aquests sectors estan cansats de mentides per part de la conselleria, que diu que es faran unes aportacions importants que no arriben.

Davant d'aquest fet hi ha una associació que s'ha dedicat a manifestar-se en contra de les polítiques d'agricultura i ramaderia que du a terme aquest govern. Quina valoració fa en aquest moment la conselleria d'aquestes manifestacions?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Sra. Amer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Mercè Amer i Riera):

Gràcies, Presidenta. Sra. Diputada, de la crisi li he de dir que -així és com vostè començava la intervenció- la crisi que pateix el sector primari no és d'ara, és de fa molt de temps. Pateix una crisi estructural des de fa temps i és en això treballam. Estam treballant conjuntament amb el sector perquè les solucions han de venir conjuntament entre el sector i la conselleria.

En concret em demanava quina valoració feim de les propostes que ha fet una determinada organització. Entenem, així com ha manifestat aquesta mateixa organització, que es deu en gran part al desacord que hi ha hagut perquè no estan d'acord amb la resposta que ha donat al sector, a causa dels danys del temporal de pluges i vents a finals de l'any passat i començament d'aquest.

Per tant, respectam, com no pot ser d'altra manera, que hi pugui haver aquestes protestes o aquests desacords. Però en tot cas entenem que no s'haurien de donar més enllà del temps que ells han comentat que farien aquestes propostes. Ja dic, respectam que puguin fer aquestes protestes, però no entenem, ja ho he comentat en diferents ocasions en aquest parlament, que aquesta comissió ha valorat i ha fet un esforç per donar resposta a aquesta situació de danys i, per tant, cobrir aquests danys de temporal de pluja i vent. La comissió no està tancada, encara hem de fer el seguiment. Ja dic, la conselleria és conscient de la situació que pateix el sector primari i també s'ha posat en marxa per agilitar al màxim la tramitació de totes les ajudes que tenim en aquest moment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Amer. Vol fer ús de la paraula la Sra. Soler? Té la paraula.

LA SRA. SOLER I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no entenem res, si vostè ho veu tot tan bé i hi ha tant de diàleg, per què hi ha aquestes manifestacions? Per què hi ha aquestes concentracions i protestes? Jo crec que no ho tenen clar, jo crec que el president Antich quan va nomenar el seu govern va posar uns consellers perquè donessin solucions, perquè no duguessin a terme polítiques sectàries com s'estan duent en el món de l'agricultura i la ramaderia.

Li diré més, Sra. Amer, ha comès un greu error i permeti'm que li ho digui. En aquesta comunitat es pot enganar tothom, tots els ciutadans, ens vàreu enganar quan dèieu Son Espases no, i Son Espases s'ha fet. Ens enganen ara quan ens volen vendre que hi ha corrupció al metro i ja veurem on serà que hi haurà corrupció. Però han comès un greu error, enganen el col·lectiu a què tots els que avui estam asseguts en aquestes cadires li devem més de la nostra comunitat, el sector primari, els nostres padrins i repadrins, els que fan feina de sol a sol, els que saben que lluiten i que no tenen por a les inclemències del temps. I en aquests moments estan duent a terme una política sectària, una política que només miren amb bons ulls segons d'on ve.

Sra. Consellera, això és el pitjor error que pot fer un govern. I vostès, a part de tots els que fan, l'estan cometent. Per tant, Sra. Consellera, posi's a fer feina i respecti, com vostè ha dit, les concentracions, només faltaria que no les respectés!, però també doni'ls solució.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Soler. Sra. Amer, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Mercè Amer i Riera):

Gràcies, presidenta. Sra. Diputada, mai no hem fet aquest sectarisme que vostè diu, mai. Si un govern ha tengut interès en aquest sector, ha estat precisament aquest govern perquè ha escoltat tothom i tenim el marc de diàleg per poder treballar i arribar a consensos.

Vostè ha parlat d'un altre tema i és que el sector primari és important a les nostres illes. En això coincidim. Tots els sectors econòmics han de donar a conèixer, han de donar la importància que es mereix a aquest sector. Ja dic i ho he repetit en altres ocasions, no és just produir uns bons productes amb molt d'esforç, sinó que també es fa una gestió important del territori. A posta dic que mai aquesta conselleria no ha discriminat una o altra organització. Hem establert vies de consens, tenim els acords que tenim en aquests moments, com és el pacte agrari, a nivell d'estructura, a nivell de donar viabilitat de futur, i altres que estam arribant a acords amb mesures com aquesta.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

I.10) Pregunta RGE núm. 4090/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Cristina Rita i Larrucea, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a programa de reutilització de llibres de text.

La següent pregunta és la relativa a reutilització de llibres de text i la formula la Sra. Cristina Rita. Té la paraula.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. Al poc temps de començar el mandat del president Antich i del seu equip, entre ells la consellera d'Educació i Cultura, es va anunciar l'interès del nou govern a fer passes per a la reutilitat dels llibres de text. Poc temps després ja vàrem saber que el model elegit per portar a terme aquest projecte era el de la reutilització dels llibres de text, cosa que a més d'apropar-nos gradualment a l'objectiu perseguit, també suposava inculcar a l'alumnat dues coses: primer, tenir cura dels seus llibres i del seu material; i segon, la necessitat també de tenir cura del medi ambient, fent ús de bones pràctiques com és la reutilització. O dit d'una altra manera, incentivar l'ús responsable, solidari i sostenible dels llibres de text i del material didàctic.

Atès açò i que ara ja estam en el segon trimestre de l'any escolar, ens podria dir la consellera d'Educació i Cultura quin ha estat el balanç del programa de reutilització de llibres de text que ha implantat la seva conselleria aquest curs 2008-2009?

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, les xifres del programa de reutilització dels llibres de text que s'han registrat en aquest primer any d'implantació ens permeten fer una valoració positiva.

Dels 200 centres públics existents a les Illes Balears, 124 s'hi han adherit, la qual cosa suposa un 61,1% del total. S'ha de recordar en aquest sentit que l'ordre especifica que malgrat el programa té caràcter universal per als centres públics i voluntari per als centres concertats, la participació de l'alumnat és voluntària. Per això, el fet que en aquest primer any d'implantació hi participin quasi 8.000 alumnes, en concret 7.911 de 1r a 4t de primària, és un èxit, marca un precedent important per al curs que ve, on és previst que s'estengui a 5è i a 6è, amb la qual cosa quedarà cobert tot el nivell de primària.

Enguany les famílies de tots aquests estudiants que s'han adherit al programa han rebut una aportació de 70 euros, que ha fet que la conselleria cobreixi el 53,8% del cost total dels llibres dels alumnes adherits al programa. A més a més, en el cas de 17 municipis que s'han sumat a aquesta iniciativa no ha suposat quasi cap despesa per a les famílies. Per al curs 2009-2010 tenim la previsió que s'estengui ja a 5è i a 6è, és a dir, a tota la primària.

I per altra banda en aquests moments és al Consell Escolar de les Illes Balears l'avantprojecte de reutilització en un programa semblant però no igual per a secundària que es podria posar en marxa el curs que ve a 1r, 2n i 3r de secundària, d'aquesta manera el Govern compleix amb el seu compromís d'avançar cap a un sistema de reutilització que incentiva la responsabilitat, el plantejament sostenible i ajuda a les famílies en aquesta despesa anual.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Vol fer ús de la paraula? No.

I.11) Pregunta RGE núm. 4093/09, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Mercadal i Mercadal, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a campanya per a la renovació d'electrodomèstics.

Passem doncs a la següent pregunta. És relativa a la campanya per a la renovació d'electrodomèstics que formula la diputada Sra. Margalida Mercadal. Té la paraula.

LA SRA. MERCADAL I MERCADAL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia, senyores i senyors diputats. La meua pregunta d'avui fa referència a la política energètica del nostre govern i a l'objectiu d'estalvi i eficiència, tan necessaris a la societat del món occidental en general i en concret al nostre país. Ja fa temps que s'ha convertit en

imprescindible prendre consciència de la nostra dependència energètica d'altres països, agreujada per la inestabilitat dels preus dels combustibles fòssils.

En conseqüència ens consta que per part del Govern central s'ha engegat una política energètica basada en tres eixos: promoció d'energies renovables, estalvi i eficiència. M'agradaria aquí repetir unes paraules del ministre Miguel Sebastián, que després d'explicar els objectius d'aquesta planificació i l'evolució de la tecnologia i les energies renovables, feia una reflexió molt interessant i deia: "la millor font d'energia del futur no és l'energia eòlica, ni la fotovoltaica, ni la hidràulica ni la nuclear. La millor font d'energia del futur és l'estalvi energètic".

Jo crec que el Govern de les Illes Balears, del qual vostè forma part, Sra. Vives, té molt clar aquest objectiu, i amb aquesta visió d'estalvi va firmar l'abril de l'any 2008 un conveni de col·laboració específic amb l'Institut per a la Diversificació i Estalvi Energètic, anomenat IDADE, per desplegar el Pla d'acció estratègic 2008-2012. I com tantes coses de la vida, les grans actuacions poden ser una suma de moltes petites coses, com per exemple, la substitució a les nostres llars dels aparells electrodomèstics d'alt consum, per altres similars amb etiquetatge energètic de classe A, és a dir, de menor consum. Hem sentit comentar l'èxit d'aquesta convocatòria d'ajuts per adquirir electrodomèstics de baix consum que va posar en marxa la Conselleria de Comerç, indústria i Energia entre els mesos de novembre del 2008 i febrer del 2009.

Voldria que la Sra. Consellera ens fes aquí una valoració d'aquesta interessant campanya.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Vives, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Francesca Vives i Amer):

Molt bon dia a tots els presents de la sala. Senyores i senyors diputats, Sra. Presidenta. Sra. Mercadal, els resultats d'aquesta campanya crec que es poden qualificar de molt positius, ja que no tan sols s'han complert els objectius, sinó que s'han superat. Concretament podem parlar de 19.291 expedients mitjançant aquesta campanya, que han suposat un total de 22.699 electrodomèstics. Dit d'altra manera, hi ha 5.430 geleres, 1.172 congeladors, 9.922 rentadores, 3.544 rentavaixelles i 2.631 forns. Això és el que hi ha, què volen que els digui? S'han superat les previsions.

L'import de la subvenció inicialment era d'1.645.000 euros i ara estam pendants d'una ampliació de crèdit de 185.000 euros més precisament a causa de la bona acollida que ha tenguut aquesta campanya i, per tant, ens quedarà un total de 1.830.000 euros. Vull recordar la importància d'aquestes campanyes perquè ajuden en molts de sentits i més en moments en què el rebut de l'electricitat ha pujat i a la gent li costa pagar-lo.

Per tant, amb aquestes campanyes tenim que, per una banda, hi ha un estalvi energètic important que es produeix pel fet de canviar antics electrodomèstics que consumeixen molt per altres més eficients i per tant, al final de mes, tira a tira, a base de petites coses a vegades s'aconsegueixen grans coses, en aquest cas, estalviar els doblers del rebut de finals de mes. Tampoc no hem d'oblidar que tot i ser una campanya dirigida als consumidors, no als comerços, sinó específica per als consumidors, també s'han vist beneficiats -i molt- els comerços gràcies que amb aquesta campanya s'han incrementat les vendes.

En definitiva, després de l'exposat, crec que és clar que la valoració ha de ser positiva i aquí volem posar el nostre compromís de seguir en aquesta línia per tal d'anar fent camí amb una de les coses en les quals creim com és l'estalvi energètic. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Vives.

Veig que la Cambra està almenys divertida que ja és important per començar el dia.

I.12) Pregunta RGE núm. 4088/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats de la mesa de seguiment de la crisi econòmica.

I.13) Pregunta RGE núm. 4089/09, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Rosa Estaràs i Ferragut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a inauguració del segon cinturó.

La pregunta RGE núm. 4088/09, relativa a resultats de la Mesa de seguiment de la crisi econòmica, i la pregunta RGE núm. 4089/09, relativa a la inauguració del segon cinturó, no es debateran a causa que se n'ha sol·licitat la retirada perquè la diputada Sra. Rosa Estaràs i Ferragut no és present a la sala.

II. Interpel·lació RGE núm. 9826/08, del Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern.

Per tant, passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a la política educativa del Govern.

Per defensar-la té la paraula... Esperam un minut perquè avui hem anat una mica més ràpid del previst. El Sr. Pastor té la paraula.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Disculpi'm, havia sortit per anar a cercar un retall de premsa per a la intervenció i m'ha agafat una mica desprevingut.

Començaríem aquesta interpel·lació dient que esperem que la consellera d'Educació tenguí la mateixa claredat i ens digui exactament les mateixes dades que ha fet la consellera de Comerç i Indústria en el tema de rentadores, etc., perquè pens que el tema que tractam avui és seriós, és un tema molt seriós. La veritat és que un no sap per on ha de començar perquè la veritat és que el desgavell que ha creat vostè en aquesta conselleria fa que sigui complicat en tan poc temps analitzar tots els punts que ens agradaria en temes d'educació.

Vàrem advertir a aquesta cambra -i ho vàrem advertir en el debat de pressuposts- que pensàvem que la seva conselleria tendria moltes dificultats amb aquests pressuposts per dur endavant una política educativa tal com requereix o tal com necessita una comunitat com les Illes Balears. Hem de pensar que el seu pressupost ha crescut per sota de la mitjana del que és la mitjana del pressupost del Govern de les Illes Balears, el que demostra la poca sensibilitat i el poc interès que té el seu govern o la poca credibilitat que té en vostè per dur endavant polítiques en temes d'educació. El finançament crec que marca les voluntats d'un govern en tema de professorat, marca les voluntats del Govern en temes d'Universitat, marca la voluntat del Govern en temes d'infraestructures i bàsicament demostra quines seran les línies mestres que pot dur endavant, les possibilitats que té de dur endavant les polítiques educatives.

Ens agradaria però tractar una sèrie de temes perquè vostè ens els aclarís i ens els contestàs, sobretot temes que ens preocupen als membres de l'únic partit de l'oposició, del Partit Popular, i que crec que també preocupen a aquells que els donen suport, però que a dia d'avui no ho poden manifestar. El tema de l'abandonament d'estudis, crec que front a la pèrdua d'alumnes d'ESO i sobretot de cicles formatius s'exigeixen mesures correctores que tinguin en compte les noves necessitats del sistema productiu per adaptar-les a estudis de formació professional.

Ens agradaria saber, veient que som una de les comunitats autònomes amb índex d'abandonament escolar, quasi un 40%, som de les més elevades, quines mesures pensa dur a terme vostè per millorar o per adreçar aquest problema?

El tema del fracàs escolar, crec que també tots estam d'acord que és un dels problemes que avui té el nostre sistema educatiu i ens agradaria saber, quines mesures pensa vostè posar per remeiar el tema del fracàs escolar? Pensam que tant en el sistema de formació professional com en el sistema primari manquen decisions i canvis que vostè hauria de dur endavant: possiblement motivar professors, possiblement donar millores als professors, possiblement millorar aules, possiblement construir noves escoles, possiblement dotar de millor infraestructura i altre material als escolars perquè ells també es poguessin motivar i també poguessin millorar aquest fracàs escolar.

Un dels temes que ens preocupa és el tema de les ràtios. Vàrem sentir a aquest parlament a la passada legislatura les queixes dels que avui seuen a les cadires blaves de les ràtios que teníem a la nostra comunitat. No es compleixen les recomanacions, no es complien, no es compleixen ara i ens agradaria saber amb aquest pressupost com fa comptes fer-ho perquè quan parlem de ràtios és molt important el tema d'infraestructures. Ens agradaria avui -ja que l'altra vegada no ho vàrem aconseguir- que, amb aquests doblers que té avui al pressupost, ens detallàs quins són els centres que en el 2009 vostè licitarà i quins són els centres que a dia d'avui no tenen pressupost per licitar i que no sé com fa comptes licitar-los durant l'any 2009. És molt important, quines són les infraestructures que vostè té pressupostades dins el pressupost 2009?

També vàrem poder sentir parlar molt durant la passada legislatura del repartiment de l'alumnat estranger. Crec que més enllà d'haver millorat ha empitjorat. No m'agradaria donar xifres d'alguna aula, d'algun centre públic perquè es podria generalitzar i tampoc no és així, però que escarrufen. És a dir, pràcticament més del 80% -més del 80% i no rigui, Sra. Consellera- de l'alumnat d'alguna aula és alumnat estranger. Això repercuteix de manera negativa en el centre. Per què? Perquè els pares després, d'alguna manera, per la dificultat que té l'aprenentatge dels alumnes, dels pocs alumnes que hi ha en aquest cas d'aquesta comunitat, dur el ritme d'aprenentatge dificulta que aquest centre continuï, que pugui créixer, que realment tenguí l'acceptació de la resta de pares. Ens agradaria saber, què ha fet vostè? Pensam que no res, però ens ho podria aclarir quant al tema del repartiment de l'alumnat estranger.

Hem parlat d'infraestructures. Ens agradaria que fos clara, que fos molt clara en aquest tema perquè ens preocupa. Vostès es passen els dies recorrent municipis, prometent infraestructures, dient que començaran escoles d'infantil i primària que no estan pressupostades i que difícilment sense pressupost vostè podrà dur endavant.

Hi ha molts de temes que ens agradaria que ens contestàs. Crec que un dels caos més importants que ha creat és el tema del Conservatori. Avui hem despertat amb un titular de diari que ens ho deixa prou clar: "Malestar en el Conservatori professional per l'anunci d'un canvi de seu". "*Los miembros de la Junta directiva ponen su cargo a disposición de la Conselleria de Educación y Cultura*". Tots els membres d'una junta directiva posen el càrrec a la seva disposició perquè no estan conformes, perquè no han estat consultats i perquè vostè no els té en compte. El caos que ha creat vostè en un any i mig al Conservatori de Música crec que passarà a l'història. Ens agradaria saber què ens diu d'aquest tema, tal vegada vostè no hi està d'acord, tal vegada vostè pot desmentir el titular en aquest cas d'*Ultima Hora* de dimarts 3 de març que avui publica aquesta notícia perquè, és clar, amb aquesta cara que em fa vostè, entenc -potser que vagi equivocat- que no està d'acord amb el que publica aquest mitjà de comunicació. El que farem serà com sempre matar el missatger i dir que el que publica *Ultima Hora* és mentida.

Ens agradaria que ens aclarís la seva satisfacció malgrat que ho ha fet a una pregunta que ha fet una companya seva en el tema de reutilització de llibres de text. Crec que això, la veritat que vostè se senti satisfeta, jo ja li ho vaig dir l'altre dia, que era la consellera satisfeta perquè cada vegada que li fan una pregunta vostè diu "estic satisfeta". Crec que no pot estar mai satisfeta per aquest sistema de reutilització de llibres de text. I li diré que no pot estar satisfeta perquè si vostè agafa, hi ha uns comentaris... Comentari sobre l'esborrany de l'Ordre d'implantació del Programa de reutilització i creació d'un fons de llibres de text i material didàctic per a l'ESO. Això evidentment no són comentaris que fa el Partit Popular, són comentaris que fan els seus companys i són comentaris que fan els directors de centre i professorat sobre la seva satisfacció de la reutilització de llibres de text. Aquesta reutilització que ha quedat no sabem amb què, perquè la veritat és que al seu programa electoral no deia "reutilització de llibres de text", deia "gratuitat de llibres de text", cosa que és bastant diferent.

Escoles de música, ens agradaria que ens contestàs, quina ha estat la darrera convocatòria que s'ha tret a aquesta comunitat autònoma per a ajudes a les escoles municipals de música? En un moment econòmic com el d'avui li puc dir que molts d'ajuntaments es plantegen haver de tancar les escoles de música perquè ens consta que no ha tret una sola convocatòria durant la seva legislatura i això crec, Sra. Consellera, que diu molt poc d'allò que vostè pensa o d'allò que vostè valora quant al tema d'escoles de música. Els ajuntaments fan un gran esforç, la conselleria subvencionava una part mínima, però subvencionava una part d'aquestes escoles de música, però, a vostè, no l'importen en absolut les escoles municipals de música. Avui, en temps de crisi els ajuntaments no poden ells sols dur endavant la gestió d'aquestes escoles i molt manco no poden dur endavant el seu manteniment.

Escoles de zero a tres anys, Sra. Consellera, un dels seus projectes estrella. Va dir que faria, primer crec que eren 3.000 places, després 5.000 places, jo ja li vaig dir... Sí, ho va dir vostè.. Vostè ho va dir. Vostè durant aquesta legislatura no farà ni una plaça, -ni una sola plaça- d'escola pública de zero a tres anys. Els qui faran les escoles de zero a tres anys, com ha estat sempre, Sra. Consellera, seran els ajuntaments perquè els ajuntaments posaran el solar i els ajuntaments, amb una subvenció que els donarà el Govern, podran construir les escoles de zero a tres anys i els qui després mantendran les escoles de zero a tres anys seran els mateixos ajuntaments amb una ajuda que donarà el Govern. Per tant, vostè en allò que considera una etapa més educativa, no fa absolutament res perquè, si vostè la considera una etapa més educativa, el que ha fer és exactament el mateix que fa amb l'escola d'infantil i de primària. És a dir, que els ajuntament li donin un solar i construeixi vostè l'escoleta, mantenguí-la i els ajuntaments, simplement, hauran de fer el manteniment. Per tant, fins que vostè no faci això, no presumeixi de fer ni 3.000 ni 5.000 ni 200 ni 100 places d'escoles de zero a tres anys.

En tema d'infraestructures m'agradaria fer-li una pregunta, no sé si vostè em podrà contestar. Els darrers anys i hem notat, que ha estat un problema que ha tingut aquest govern i que va tenir l'anterior govern, un dels problemes de fer noves escoles és la cessió de solars. És a dir, els ajuntament no tenen moltes vegades solars de 10.000 metres per cedir al Govern amb la requalificació urbanística que permetria la construcció d'aquests

centres. Moltes vegades, ara vostès els diuen centres modulars, abans es deien barracons, idò ara es dediquen a la construcció d'aquests centres, però vostès han canviat els criteris i ens agradaria saber si és un nou criteri d'aquest govern.

Hi ha un ajuntament, un ajuntament que va tenir la sort que un conseller es va il·luminar i va comprar un solar a preu de canari jove per construir habitatge d'HPO. Resulta que el seu batlle li va dir "on vas comprant aquest solar perquè en el meu municipi no vull 400 habitatges d'HPO?" Bé, i vostès ara s'han tret que resulta que part d'aquest solar anirà destinat a la construcció d'un centre educatiu, cosa que fa que altres ajuntaments tinguin una certa desavantatge. Hi ha ajuntaments que han de comprar solars per cedir-los al Govern i hi ha ajuntaments als quals el Govern els compra solars per fer centres d'infantil.

Ens agradaria saber si tots els ajuntaments tendran exactament les mateixes prioritats, si tendran exactament els mateixos avantatges que ha tengut un ajuntament al qual aquest govern ha comprat un solar i on el seu batlle no ha volgut tants habitatges i el cediran per fer escoles. Ens agradaria saber si a partir d'ara aquest problema ja no serà dels ajuntaments i serà un problema del Govern, cosa que li puc assegurar que tots els batlles i batllesses d'aquesta comunitat li agrairien.

Per tant, Sra. Consellera, ens agradaria -ja se m'acabat el temps- que ens contestàs totes aquestes qüestions. Per acabar ens agradaria que en el tema d'escoletes de zero a tres anys, hem parlat que vostè no les construirà, no construirà cap escoleta, però ens agradaria saber què farà amb el desgavell que va crear també amb el seu decret, vostè va crear..

Sí, amb un minut acab, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

És que en du tres de més.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Em deixa trenta segons?

LA SRA. PRESIDENTA:

Trenta segons.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. El desgavell que va crear amb aquest decret, és veritat que vostè va donar un termini perquè aquestes escoletes s'adaptassin, però n'hi ha moltes que són inadaptables. Per tant, ens agradaria saber si farà una moratòria, què farà i també ens agradaria saber què farà amb els monitors d'aquestes escoletes per adaptar-los també a la titulació oportuna perquè si no, realment els ajuntaments en aquest cas en lloc de fer 5.000 places d'escoletes n'haurem destruïdes 7 o 8.000.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Sra. Galmés, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Pastor, la veritat és que per un moment he pensat que estava en una altra banda perquè més que parlar de política educativa, hem parlat una mica de política municipal. Ho comprenc, vostè està massa arrelat a la política municipal, pensava que seria el Sr. Fiol que en sap d'aquestes coses el que em parlaria, vostè ha tornat repetir exactament el que ja va explicar en la seva intervenció en la compareixença de pressuposts i continua demanant el mateix perquè veig que no ho va entendre.

Evidentment, també era previsible que, a la seva intervenció, no aplaudiria la gestió educativa d'aquest govern, però evidentment el que ja em costava més imaginar és que utilitzàs el recurs de la numeració càdica, al qual tan aficionats eren els surrealistes, però és clar, els surrealistes no es basaven en la realitat, els surrealistes es basaven en el subconscient, crec que aquí l'ha traït el subconscient. Ara resulta que l'educació d'aquesta comunitat va cap a la fi del món i apareix vostè amb reflexions i amb solucions bastant poc acadèmiques perquè evidentment pensa que tot s'arregla amb doblers, amb animar el professorat i l'alumnat amb doblers i amb premis i això és tota la recepta que m'ha donat, però bé, nosaltres hem posat en marxa moltes qüestions de les quals comprenc que no l'interessi parlar-ne, que no vulguin parlar d'aquests temes perquè són temes de la gestió efectiva que es fa.

Li record però que vostès ja varen tenir l'oportunitat de gestionar l'educació i, si ens remetem a l'informe del Consell Escolar de les Illes Balears, la veritat és que la gestió no és per tirar coets. Tot el que surt ara als mitjans de comunicació respecte a ràtios perquè no té les dades d'ara, són informacions respecte a la seva darrera gestió, al seu darrer any, el Consell Escolar, dades del curs escolar 2006-2007, allí està la radiografia i l'avaluació final del que ens varen deixar, per la qual cosa crec que no mereix més comentaris que tots els problemes que nosaltres hem heretat estan allà i moltes d'aquestes qüestions, independentment de l'informe del Consell Escolar que va sortir fa unes setmanes, com tenien les dades ja han començat a revertir-se.

Vostè em parla de fracàs i d'abandonament escolar perquè la veritat és que són les dues cares de la mateixa moneda. Evidentment, per lluitar contra el fracàs escolar hem posat en marxa moltes mesures. Hem posat en marxa mesures com els PQPI o programes de qualificació professional inicial que, amb una inversió de 8,9 milions d'euros implica que alumnes de 16 anys a 21 anys sense possibilitat de titulació facin durant aquest curs -ja l'estan fent enguany 1.250 alumnes- un programa de qualificació professional inicial, que una vegada acabat tendran la possibilitat, mitjançant la realització d'uns mòduls complementaris, de poder-se titular en ESO. Això és una lluita contra l'abandonament, això és una lluita contra el fracàs escolar.

Una eina fonamental per a la lluita contra el fracàs escolar: un pla de formació del professorat vinculat a l'educació infantil, vinculat a l'autonomia de centres, als equips directius, a l'educació per la ciutadania, la convivència, la mediació.... és a dir, el reconeixement que la formació del professorat està vinculada al fet que aquests programes que s'impulsen s'implantin amb garanties d'èxit. Igualment el Pla d'acollida, integració i reforç educatiu, on s'introdueix la figura del mediador en les unitats d'escolarització, les aules d'acollida, nou material i un equip de suport a l'alumnat d'incorporació tardana a primària i secundària.

Quan em parla, per exemple, del problema de l'admissió d'alumnes i de les ràtios d'alumnat, m'està parlant d'un 80% d'alumnat estranger, sí, el que hi havia el curs 2006-2007. Com es reverteix aquesta xifra? Evidentment a través del decret d'admissió que, per primera vegada ha repartit els nins a partir de la incorporació posterior a l'inici de curs entre tots els centres, els públics i els concertats, però evidentment aquest canvi de percentatge és un canvi lent. Evidentment no puc treure els nins que ja són a una escola fent la seva educació per repartir, no puc fer un repartiment, només puc fer el repartiment a l'inici del curs escolar.

Respecte a... Una altra qüestió fonamental, l'estabilitat del professorat, que a l'informe escolar del curs 2006-2007 s'insistia en el fet que hi havia un gran nombre de professors interins; idè el nombre de professors interins s'ha reduït ja en 1.000 professors i, a més a més, hem signat un pla d'estabilitat amb els sindicats per les places de difícil provisió, que són les de Menorca, Eivissa i Formentera, a part d'una convocatòria d'oposicions de 2.000 places durant aquesta legislatura. Som conscients que els claustres estables i el funcionariat són una garantia per a l'èxit dels projectes.

Bé, però sobretot en la seva enumeració càdica la seva obsessió és el Pla d'infraestructures. Li ho tornaré explicar. Igual que vostès, que varen utilitzar la cessió de crèdit com a fórmula per construir centres, en concret 103, varen fer 103 cessions de crèdits, jo en aquest moment no he arribat a aquesta xifra però, clar, vostè no ho vol comptar. Totes les obres que estaven planejades, totes les obres que estaven planejades per al 2008 estan en els ajuntaments licitades, excepte dues, una a Eivissa i una a Menorca, que estan a punt de licitar-se; tota la resta estan en licitació o s'ha iniciat la seva construcció. Ara vénen les del 2009, seguirem amb aquest procediment, però la veritat és que, el problema, on el tinc és en les obres que vostès varen prometre, que quasi varen anunciar com que estaven fetes i que resulta que són les que m'estan donant problemes: l'institut de Manacor, vostè ho sap molt bé, aquí ja es comptava com una inversió real, ja es comptava com una inversió real; l'institut d'Alcúdia, que té un munt de problemes i que hem estat intentant solucionar des de l'inici de la legislatura. Això és retard, això és retard en la construcció, i tots els centres que tenen problemes són els que vostès em varen deixar en herència. El de Manacor en concret no basten els 100 milions que vostès anunciaven, en fan falta molts més. Però, clar, vostè no entén el sistema de cessió de crèdit i considera que ens hem retardat. Però fins i tot per evitar el retard hem posat en marxa l'elaboració d'uns projectes tipus per evitar el retard en la planificació i el disseny de centres, centres que tenen problemes o que tenien problemes perquè eren projectes arquitectònics molt impactants, però no tenien en compte l'alumnat, la

sostenibilitat, el manteniment, i a més eren molt costosos de realitzar, i això és l'exemple d'Alcúdia, i això és l'exemple de Manacor. Bé, a part dels projectes tipus hem creat una comissió de seguiment -visitarem el seu ajuntament, si el preocupa- per veure com va tot el tràmit administratiu, a part que hem introduït la declaració d'interès autonòmic de les construccions educatives.

Podria continuar amb altres temes: la reutilització de llibres de text. La reutilització de llibres de text és una realitat, vostès no creien en la reutilització ni en els plantejaments sostenibles. Sempre dic que allò nostre és un problema de concepcions diferents de l'educació i dels valors. Vostè em recomanava doblers i doblers i doblers i jo sempre dic -i després podem parlar de doblers, a més- sempre dic que no només són els doblers sinó com s'executa.

Respecte precisament al tema de pressupost, que tant li preocupa, no n'hem parlat i m'agradaria parlar-ne, i si tenc temps n'hi parlaré després. L'any passat el pressupost real va ser de 801 milions d'euros; bé, molt bé; vàrem afegir uns doblers per pagar les nòmines de 22 milions, com es va habitualment, molt bé; es varen afegir 45 milions d'euros per a infraestructures educatives. En realitat el pressupost va ser major; idè enguany serà major, el pressupost real, no el que està en la despesa del Govern, serà molt major. Per què?, perquè hi haurà els 850 milions dels pressupost, més 60 o 70 milions per a infraestructures no universitàries i universitàries, inclòs el Museu de Formentera -no, el Museu de Formentera és per al 2010-, i a més...

(Remor de veus)

I, a més, 16,5 milions, en principi, que d'això no li interessarà parlar, per modernitzar els centres i les aules d'aquesta comunitat. Vostè en aquest document, del qual feien tant propaganda, parlaven de la incorporació de les noves tecnologies a les aules; res de res, no ens vàrem trobar cap incorporació de les noves tecnologies. La incorporació a les noves tecnologies vendrà ara, vendrà ara amb una aportació en principi, que és la primera part del projecte, de 16,3 milions d'euros, i aquí, a final de la legislatura, en parlarem, si es nota el canvi o no es nota.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Galmés. Per part del Grup Mixt vol intervenir? La Sra. Marí té la paraula.

LA SRA. MARÍ I MAYANS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, crec que hauríem d'actualitzar una mica aquest discurs que a vegades feim sobre si dretes o esquerres més interès, menys interès en qüestions d'educació. Crec que la preocupació pel sistema educatiu, pel tema d'educació, hauria d'estar per damunt de qualsevol eix polític. Es preocupen per l'educació aquells països que volen avançar, que volen sortir de les situacions dificultoses, que volen anar endavant. Això implica que a l'hora de treballar les qüestions que afecten l'educació s'ha de fer o s'hauria de fer des del consens, si és que realment volem avançar com va aprovar aquest parlament cap a un pacte per l'educació a les Illes Balears. Allò desitjable, per tant, seria que, d'aquesta interpel·lació, en sortís una moció que es pogués consensuar entre totes les forces polítiques, que constituís un exemple de consens en una de les qüestions fonamentals per al nostre país com és l'educació.

Amb més força ho podem dir després de llegir l'informe que ha fet el Consell Escolar de les Illes Balears sobre el sistema educatiu de les nostres illes. Aquest informe diu, entre altres coses, que la nostra comunitat autònoma ocupa un dels darrers llocs en despesa pública i en educació. La dada evidentment és molt preocupant: estam més d'un punt per sota de la mitjana estatal, i ens ha d'esperonar a treballar conjuntament per millorar una situació que és del tot insostenible si volem tirar endavant.

En molts aspectes som en posicions molt baixes pel que fa a inversions en educació, i això guarda relació inevitablement amb el sistema de finançament tan deficient que tenim a les Illes Balears, no, Sr. Pastor, ni amb manca de voluntat ni amb manca d'interès, com ha esmentat vostè. Sabem tots que sense un finançament adequat, sense un finançament adequat, ni hi haurà manera de treure els fons necessaris per millorar substancialment el nostre sistema educatiu. Sra. Galmés, no és l'únic factor el finançament, però sense finançament tampoc no tirarem endavant.

Per tant hem de fer front a un grau molt elevat de fracàs escolar, a la conflictivitat que es produeix a molts dels nostres centres educatius, a la incorporació al nostre sistema escolar de 20.000 nous alumnes, que per cert haurien de ser distribuïts de manera igualitària entre tots els centres públics i concertats, tots sostinguts amb uns fons públics. Ara crec que en tenim un 20% als centres públics davant d'un 6% als centres concertats. També tenim un dels índex d'abandonament escolar més gran de tot l'Estat espanyol. Sr. Pastor, vostè ha parlat d'un 40%; si hi afegíssim batxillerats i cicles formatius podríem arribar a parlar d'un 55%.

Per tant davant aquesta situació, realment molt difícil, el Govern de les Illes Balears no ha mantingut una actitud passiva, sinó que s'ha esmerçat a buscar vies de solució als nombrosos problemes. Crec que la Conselleria d'Educació s'ha mogut a l'hora de buscar dins les seves possibilitats camins per millorar la situació. S'han posat en marxa diversos plans; al meu entendre són bons, han estat donant molts bons resultats, però hi ha un petit problema: la majoria d'ells són plans pilot i per tant no arriben a tots els centres. Per tant entenem que aquests plans per ser realment efectius s'han de mantenir i també s'han de fer extensius a tots els centres de les Illes Balears. Parl del

Pla de lectoescriptura; és important garantir que els centres que l'han aplicat enguany el puguin continuar aplicant. Dos programes més, el PROA i el PRA, destinats a alumnat d'alt risc d'abandonament escolar; possiblement el PROA s'hauria d'intentar rebaixar les despeses que implica i d'aquesta manera també fer-lo més extensiu a tots els centres.

Pel que fa als programes per atendre acollida d'alumnes nous, hem parlat d'una quantitat de 20.000 nous alumnes, PAIRE i PALIC. Hem de destacar, però, clar, la retallada que va tenir en el projecte inicial el PAIRE per reduccions pressupostàries; també hauríem d'intentar retornar al que era la previsió inicial de la Conselleria d'Educació. També, òbviament, hem de tenir en compte que aquelles previsions que feiem que hi hauria una disminució d'arribada de nous alumnes a les Illes Balears no s'han acomplert; per tant ens hauríem de tornar a replantejar aquestes inversions d'integració real d'aquests alumnes nous. També valoram de manera molt positiva els educadors socials a l'hora d'establir sistemes de mediació per reduir la conflictivitat en els centres.

Tots els sectors, també econòmics, i vull fer referència a la formació professional, estam d'acord -i en paraules també del Sr. Miquel Mestre, director general d'FP- que la formació professional és un tractament de llarga durada contra la crisi. Per tant hem de valorar molt positivament els programes de formació inicial, però també trobam a faltar des de la conselleria campanyes per difondre, s'haurien de fer campanyes per difondre els estudis de formació professional tot animant els estudiants a apuntar-s'hi. No fa falta dir també nous estudis de formació professional, etc.

Però veig que el temps se m'està acabant i m'agradaria parlar d'infraestructures, però no en vull parlar a nivell de les Illes Balears, en vull parlar i em permetran que en parli només d'Eivissa. S'ha de reconèixer que s'ha fet feina; tenim l'institut de Portmany que va a bon ritme, es comença ja el col·legi d'Es Vedrà, s'estan acabant les obres del conservatori, s'han començat escoles de 0 a 3 anys... Tot això són bones noves, però entenem que també és hora de repassar amb una revisió més crítica els plans 2007-2008 i tot allò que no s'ha començat. Som al 2009 i s'haurien de treballar les que ja corresponen a enguany, però tenim una càrrega pendent que són les que no s'han començat, i això, quan parlem d'una illa que és la que té més percentatge d'alumnat estranger, aules amb ràtios més elevades, amb més conflictivitat i amb més abandonament escolar, em sap greu però pens que no ens ho podem permetre. Quan tota la problemàtica es concentra en determinats municipis o molt especialment en un municipi concret, la conselleria -i aquí és el meu prec- hauria de tenir mecanismes per poder dur endavant les obres projectades, encara que els ajuntaments respectius no compleixin a l'hora de facilitar-les; potser l'interès autonòmic serà una solució.

Jo li voldria demanar, aprofitant aquesta interpel·lació, que actui per tal de desencallar els problemes que hi pugui haver a l'hora de dur endavant aquestes infraestructures educatives a Eivissa. Aprofitau aquesta visita de dijous que fareu a l'illa d'Eivissa per intentar trobar-hi solucions; a més pensau que Eivissa també ha de deixar de donar uns índexs tan negatius, fins i tot en comparació amb la mitjana de les Illes Balears, que per si mateixa ja és prou deficient fins i tot en comparació amb la mitjana de l'Estat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds el Sr. Alorda té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, realment és complicat, a una interpel·lació, tractar tots els reptes i tots els temes que toquen la política educativa. Jo crec que la majoria o molts dels que s'han anat enumerant avui permetrien una interpel·lació específica per parlar del fracàs escolar, d'aquests ítems que ja s'han apuntat, el tema dels equipaments, l'abandonament, la massificació, les necessitats educatives especials, els reptes d'acollida, els reptes de mediació, de les tecnologies, el tema de les llengües...; tots i cada un d'ells -els temes urbanístics, els temes de competències- donarien certament per a interpel·lacions específiques, i resulta molt difícil tocar-los amb un mínim de profunditat amb el temps que tenim, més especialment amb les preses de posició en 5 minuts.

No hi ha dubte que no tot s'arregla amb recursos però els recursos són molt importants; hi ha d'haver realment uns valors, un sistema, una qüestió que estigui arrelada i que hi hagi un esforç per part de tota la comunitat i transmetre la importància que té l'educació, però indiscutiblement si hi ha molts de doblers ajuda a afrontar aquests reptes i la mateixa idea de prestigi que va moltes vegades associada també als recursos que un hi destina: allà on hi ha una càrrega hi ha d'haver uns recursos, no *ubi emolumentum ibi onus*. Per tant el 6% del PIB com a referent, com a recomanació per destinar a l'educació, és un referent que no podem oblidar, tot i ser conscients que amb la quantitat que tenim, que duim a terme en aquests moments la comunitat autònoma, que es gestiona, és absolutament llunyana, i jo crec que el gran repte, com s'apunta en tot el llista de reptes amb els quals ens enfrontam, no podem perdre de vista el del finançament.

En aquest sentit jo no puc entendre de cap manera que les receptes del Grup Popular, del grup majoritari de l'oposició en aquests moments, siguin reduir ingressos, reduir els pressupostos, mentre que s'augmenti la despesa per art de màgia. Per tant nosaltres entenem que l'esforç s'ha de continuar fent i que tant de bo es pogués tenir més, i el gran problema, el gran repte, com dic, és el finançament autòndmic.

L'altra qüestió per a nosaltres també important, i se n'han apuntat per afrontar tots aquestes temes, és l'acord, el consens, el diàleg. Per ventura no serà tan eficaç, tan ràpid, però indiscutiblement ho és a la llarga i dona bases més sòlides. Creim que els consells escolars en general, com un punt de trobada de tota la comunitat educativa, s'han de reforçar i s'han de valorar les distintes iniciatives que es vulguin dur a terme per consensuar, ja dic, aquestes propostes. També l'autonomia dels centres, lligar-ho a través d'aquests consells escolars, lligar-ho a través d'aquests plans pilot que com s'ha dit es podran avaluar, es podran generalitzar, s'han de generalitzar si són útils, però també des de l'avaluació i sense imposició a cada centre. Jo crec que també hem de reforçar aquesta idea

d'autonomia i de pròpia reflexió respecte de les decisions i el que més els pugui convenir.

Un dels temes que cada dia hauríem d'anar superant és que la gran distància que hi ha hagut històricament entre les propostes progressistes i les conservadores en matèria d'educació, jo crec que avui el gran paradigma és progressista dins l'educació i entenc que bàsicament no ha estat ni qüestionat per part del Grup Popular -hi ha qüestions més radicals a Amèrica del Sud-, entenc que aquí no es qüestiona el gran model progressista d'educació i que per tant hi ha tot un aspecte teatral en el debat i en la mesura que fos possible i sempre amb els retrets que pertoquin a la política del Govern, com s'escau a tota democràcia, realment hauríem de ser capaços de trobar consensos de trobada a nivell de debat i no sortir senzillament des del despropòsit que tot plegat és un desgavell i que n'hi ha que no creuen en els alumnes o que no creuen en el sistema educatiu, senzillament unes acusacions tan excessives que esdevenen absurdes i que dificulten molt un debat seriós respecte d'un tema amb uns reptes, com dic, com els que tenim. Per paga l'excel·lència de gestió del Partit Popular, ara tan defensada a ultrança, la veritat és que crec que va quedar bastant malmesa, des del nostre punt de vista, a l'anterior legislatura i en van plens, encara ara, els mitjans de comunicació.

De totes maneres aquesta punta de consens que crec que pot ser de les forces polítiques, però sobretot de la comunitat educativa, hi ha de ser en temes que poden esdevenir polèmics, com aquest tema de l'avaluació del professorat. Creim que no s'ha de viure mai com un qüestionar la tasca excel·lent i important que duen a terme els professionals, sinó que hi ha d'haver també una avaluació de caràcter global, tenint en compte que no totes les escoles són iguals, no totes les poblacions són iguals. Per exemple, s'ha apuntat aquest repartiment dels nous escolars que encara hi ha una diferència enorme, tot i que s'intenta corregir, quasi em sorprèn que sigui des del Partit Popular des d'on s'apunti aquesta gran falca, però bo és que així sigui. I efectivament s'ha de corregir. És molt difícil avaluar amb paràmetres iguals situacions que són de per si desiguals.

També la jornada escolar es troba en un procés de debat. Creim que aquí hi ha d'haver també molt de consens, com també n'hi d'haver en la manera d'aconseguir els solars, perquè avui l'urbanisme és en mans dels ajuntaments i les cessions de terrenys s'entreguen als ajuntaments i es considera que la lògica contrapartida és que es dediquin als equipaments i siguin els ajuntaments que els aportin. Jo crec que tota la reflexió sobre competències i sobre qui és que ha de dur cada tema pot estar sempre oberta, però evidentment amb tot l'arsenal d'instruments posats damunt la taula.

És molt difícil, com deia, tractar tots els temes. En el 0-3 crec que es dona una empena molt important en formació professional, en formació de professorat. La Universitat ja és un tema per parlar-ne a part. I en tot cas jo acabaré avui animant a fer interpel·lacions més parcials, perquè crec que ens ajudaran a tots a aprofundir, amb les diferències que puguem tenir. I en qualsevol cas, els equipaments, que crec que és l'altre tema, també creim que hi ha un esforç important per part de la conselleria i no és cert que no estiguin fent avui obres..., és una caricatura absurda a totes les Illes Balears i crec que s'ha demostrat el llistat. En qualsevol cas compartim amb la conselleria que l'estrella de l'IBISEC no havia de ser una òpera, sinó escoles. En aquest sentit donam suport a la prioritat que s'ha donat amb el canvi de govern.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Alorda. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, hem seguit atentament les seves paraules en aquesta interpel·lació, que és la segona de caràcter general, sobre política educativa del govern actual. També hem escoltat el que han dit el Grup Popular, que és l'interpel·lant i els altres grups que donen suport al Govern.

El primer que m'agradaria fer notar és la meua satisfacció perquè aquesta matèria pugui ser debatuda en el plenari del Parlament, perquè no és molt habitual. Tots hem destacat la importància de l'educació a la nostra comunitat autònoma, però ja veuen que és més freqüent parlar d'altres assumptes, que no dubt que tenen el seu interès, únicament dic que, com s'han expressat els portaveus que m'han precedit, ara sembla que hauríem de parlar més d'educació, almanco tant com parlam d'economia, de televisió, de carreteres, de treball, de finançament, etc., possiblement si s'hagués parlat més d'educació anteriorment, ara hauríem de parlar manco de crisi, de treball, etc., de televisió també per cert, perquè els recursos milionaris que s'han abocat a la televisió des de la seva creació probablement haguessin estat més fructífers dedicats a l'educació.

Però entrem en matèria. I aquesta matèria és molt ampla i si bé la consellera l'ha centrada un poc..., també l'interpel·lant, supòs que tindrem ocasió d'aterrar un poc més en la moció que la seguirà d'aquí a un parell de setmanes. Per tant, avui és un dia per parlar-ne també de manera general. En aquesta comunitat autònoma, per desgràcia, no podem estar satisfets de la situació en què es troba el sistema educatiu. Curiosament el Grup Popular destaca unes mancances com si la consellera i el seu equip haguessin trobat en prendre possessió del seu càrrec una pàgina en blanc on poder fer feina. Però açò no és així. El Partit Popular que va gestionar la competència d'educació prou anys, s'hauria de considerar també responsable de la situació educativa a les nostres illes. Ja veuen que dic "també", perquè

vull ser més benèvola que aquest grup. Però jo no he sentit cap autocrítica.

La situació de l'educació de les Illes Balears deixava molt a desitjar l'any 2007 i els seus problemes no s'arreglen en un any i mig. Precisament no fa gaire hem pogut consultar els indicadors que feien referència al curs 2006-2007 i que ja han destacat també els altres grups, precisament l'any 2006-2007, el darrer curs que va governar el Partit Popular a la nostra comunitat i que es varen publicar en el darrer informe del Consell Escolar de les Illes Balears, aprovat el 30 de gener del 2009, fa just un mes. Un dels indicadors precisament parlava del pressupost dedicat a educació, ja ha sortit aquí i segurament, com també ja ha destacat un altre portaveu que m'ha precedit, no complien tampoc el percentatge que s'havia de dedicar del PIB.

Però no m'aturaré en això, sinó que en primer lloc em voldria centrar en quatre dels objectius de la seva conselleria, repetits en nombroses ocasions en aquest mateix parlament, moltes vegades en comissió, i que compartim i em semblen primordials: la disminució del fracàs escolar, o el que és el mateix, la lluita contra l'abandonament escolar primerenc i la millora del rendiment de l'alumnat; el reforç del tram educatiu de 0-3 anys; l'educació de l'oferta educativa de la realitat social i laboral de les Illes Balears; i la millora de l'eficiència dels serveis que dona la conselleria al ciutadà. És a dir el professorat, les ràtios, les infraestructures, les noves tecnologies, etc.

Els indicadors de l'abandonament escolar primerenc són simplement escandalosos. Si tenim en compte l'indicador de l'abandonament educatiu prematur, que és el de la població de 18 a 24 anys i el que es pren per calcular els objectius del 2010 de la Unió Europea, l'any 2006, són les dades que tenim, va ser del 34,9%, superior, per tant, a la mitjana de l'Estat; l'any 2005 la taxa d'abandonament de la Unió Europea era d'un 16,9%, a Espanya era molt alta també, un 30,8. Però a la nostra comunitat era d'un 40%.

La taxa d'idoneïtat també és igualment preocupant, i aquí ens feim enfora de la mitjana espanyola novament. Als 8 anys, gairebé 9 de cada 100 alumnes ja no són al curs que els correspondria per la seva edat, 6 en el cas d'Espanya i 4 en el cas del País Basc. És per aquest motiu que l'hem encoratjada, Sra. Consellera, en altres ocasions perquè la seva conselleria treballi en aquest sentit i esperam veure aviat com donen els seus fruits l'entrada en vigor dels nous currículums adaptats a la LOE, infantil, primària i secundària, i el canvi metodològic per garantir l'adquisició de competències bàsiques per part de l'alumnat. La reorganització de la FP compatible amb els horaris laborals, així com programes com el Pla de suport de lectoescriptura, l'Institut per la Convivència i l'Èxit Escolar, el Pla d'acollida i reforç escolar, el Pla Proa, el Pla de tercera llengua, el Programa de qualificació professional inicial, una mesura a través de la qual es pretén augmentar el nombre de titulats de secundària a les illes i afavorir una major i millor qualificació dels alumnes matriculats, facilitant-ne la inserció laboral amb garanties.

També em detindré un moment -si m'ho permet la benevolència de la presidenta- per parlar de l'educació infantil i de per què és tan important l'educació infantil? Segons l'informe del Consell Escolar, una alta escolarització en l'educació infantil és un factor molt determinat per aconseguir que els estudiants assoleixin millors resultats, especialment quan els nivells socioeconòmics i culturals de les famílies són els més baixos. I en aquest camp no podem fer altra cosa més que donar-li l'enhorabona per mantenir el seu compromís, que era també el compromís del president Antich, d'impulsar decidivament aquesta etapa educativa, amb un augment pressupostari substancial que ha permès l'augment de places, la formació del professorat i la regulació curricular, cosa que s'ha destacat molt en els mitjans de comunicació, per la qual cosa no m'hi estendré.

Però sí voldria fer un comentari sobre els problemes que el portaveu del Partit Popular ha comentat dels ajuntaments sobre la cessió dels terrenys d'educació infantil i el manteniment, que són exactament el mateix que ha de fer un ajuntament amb les escoles d'educació infantil, cedir el terreny, però també el manteniment...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, es passa de dos minuts. Convendria que acabés.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

No em passaré més que els anteriors portaveus. Compartim també amb la consellera l'esforç que s'està realitzant en infraestructures, sobretot per agilitar la construcció de noves escoles a partir d'un nou model de contractació i per adaptar no només aquestes, sinó també les existents a les noves tecnologies. No podem consentir més aules sense internet.

I no hem parlat aquí gairebé d'estudis universitaris. Jo sí voldria al final fer-hi una menció, entre altres coses perquè voldríem felicitar des d'aquí tot el col·lectiu de la Universitat de les Illes Balears per la recent obtenció de la Medalla d'Or de la comunitat autònoma i perquè ja tindrem ocasió de parlar-ne més llargament en comissió a la propera compareixença de la rectora, que ens ha d'explicar el repte que significa l'adaptació dels estudis universitaris a l'espai europeu d'estudis superiors.

També voldria destacar una qüestió de ràtios del passat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada, ha d'acabar.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Perdoni. I és el baix índex d'estudis universitaris.

I finalment, Sra. Consellera, un poc de filosofia, recordar el manament de la LOE: educar en igualtat, equitat i atenció a la diversitat. Remarcar la importància també de la valoració de l'educació per part de la població per poder aconseguir els objectius que s'ha marcat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Pastor.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, no m'ha contestat res, li he demanat sobre el Conservatori, no me n'ha dit res. Li he demanat sobre escoles de música, no me n'ha dit res. Li he demanat sobre terrenys municipals, no me n'ha dit res. Escolti, vostè l'únic que diu és que jo he parlat de política municipal. És que la política municipal està molt relacionada amb la política educativa, els ajuntaments patim precisament la seva gestió. Com vol que no li parli de política municipal? Vostè ve aquí i em diu que es pensava que parlaria el Sr. Fiol, que en sap. Té tota la raó, l'única cosa en què li don la raó.

És recomanable que un diputat que parla i fa una interpel·lació sobre educació en sàpiga, és recomanable. Però allò que és exigible és que una consellera que ha de contestar també en sàpiga ...

(Alguns aplaudiments)

... hi ha una gran diferència entre allò que és recomanable i allò que és exigible. Per tant, Sra. Consellera, no qüestioní la capacitat del diputat, qüestioní una mica la seva pròpia capacitat, com va fer el seu partit a la reunió insular on es va qüestionar la seva capacitat. Qüestioní això, Sra. Consellera. Jo aquí no li he de donar cap recepta ni una, jo l'estic interpellant. Les receptes les ha de donar vostè, nosaltres ja les donarem quan presentem una iniciativa. Nosaltres avui interpellam, jo aquí no li he de donar cap solució. La consellera és vostè, les preguntes les feim nosaltres i vostè les contesta, cosa que fins ara no ha fet.

Vostè em parla de ràtios i diu que el problema és allà on el varen deixar. Sí, sí, és veritat, el problema és allà, és que vostè no ha fet res. Vostè ha tengut un any i mig, i jo li asseguro que a les aules hi ha la mateixa quantitat d'alumnes, si n'hi ha menys és perquè es varen fer escoles la passada legislatura que s'han inaugurat en aquesta i les ràtios han baixat. Sí, Sra. Consellera, digui-me'n una que vostè hagi licitat, pressupostat i inaugurat, digui-me'n una, licitat, pressupostat i inaugurat per baixar les ràtios, no n'ha inaugurat ni una de les que vostè ha posat en marxa. Repartiment d'alumnes estrangers, absolutament res, Sra. Consellera. Estam pitjor que estàvem, pitjor.

Em diu que el més important no és parlar de doblers. Bé, surt la Sra. Marí i em parla de finançament. Surt el Sr. Alorda i em parla de finançament. Em diu que les reclamacions europees són del 6%, jo no li ho havia dit això, el que nosaltres destinam és el 2,99%. Per tant, no arribam a la meitat de la recomanació europea. Quan jo li parl de recursos és perquè no sé quina política educativa vol fer vostè sense cap tipus de recursos.

I després vostè em diu que li hem deixat problemes. Algun se n'ha trobat, com l'Institut de Manacor, que vostè ja es va trobar una cessió de crèdit feta de prop de 8 milions d'euros i és veritat que no ha pogut fer l'institut, però en lloc de posar 2 milions d'euros més, el que fa és xapar l'institut amb els mateixos 8 milions d'euros. Això són les solucions de la conselleria. Vostè avui divideix l'institut i no el fa sencer perquè no posa ni un sol euro més de finançament. Clar, i aquestes són les seves solucions? No em digui que no, jo vaig firmar el conveni la setmana passada i m'ho vaig llegir quan el vaig firmar, li ho puc assegurar. A més, un institut que tenia un poliesportiu i ara un institut que no tindrà poliesportiu. Per tant, miri què ha guanyat Manacor amb vostè! Això és gros!

No creim en la sostenibilitat. El que és insostenible és la seva política i vostè, Sra. Consellera. Què és això que no creim en la sostenibilitat? Clar que hi creim. Instituts amb problemes, quina diferència hi ha entre l'institut que vol fer vostè a Manacor i el que li varen deixar pressupost i projectat? Digui-m'ho, simplement ha canviat partides econòmiques, això és sostenibilitat? Fa exactament el mateix institut i vostè diu que nosaltres li hem deixat un problema, no sé quin problema li hem deixat.

M'agradaria acabar aquesta intervenció demanant si és possible que en el segon torn em contesti quines escoles d'infantil, de primària i instituts té pressupostats en el pressupost del 2009? No m'ha contestat. Digui'm quina ha estat la darrera ajuda que ha tret aquest Govern, que no n'ha tret cap, la darrera ajuda que va sortir a escoles municipals de música. Si són veritat els titulars que avui publica *Última Hora* sobre els problemes de música. I em digui també si és veritat, perquè ja no sabem allò que és veritat i allò que no ho és, que vostè ha rebut una carta de Comissions Obreres, on es queixen de l'endarreriment de les pagues extres dels anys 2007 i 2008, que no governava el Partit Popular i que vostè a dia d'avui encara no ha fet la negociació que vostè va dir que faria d'una forma immediata.

Són molts d'incompliments, Sra. Consellera, són molts problemes que vostè té dins la conselleria. Però són problemes que no li ha deixat el Partit Popular, són problemes que vostè tota soleta s'ha creat. Avui una pàgina d'un diari també treu que vostè va suspendre el transport per a discapacitats. Crec que és un tema molt greu, evidentment tocam per damunt, però pensam que coses com aquestes, en una conselleria amb una mica de sensibilitat no poden passar. Li demanam millor gestió, més feina i un poquet més de sensibilitat. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Pastor. En torn de contrarèplica té la paraula la Sra. Galmés per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA (Bàrbara Galmés i Chicón):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Pastor, també estava previst el "no m'ha contestat a res"...

(Remor de veus)

Evidentment una interpel·lació d'aquestes característiques fa difícil poder concentrar totes les demandes i donar resposta a totes les demandes. Veig que li ha molestat i li faig un comentari inicial en la meua intervenció. Per això ha adoptat un to bastant ofensiu contra la meua gestió. En realitat no m'esperava una altra cosa perquè evidentment esperava que es recuperés la interpel·lació del passat mes de maig, on varen plantejar tot un seguit de qüestions i on evidentment pretenien qüestionar la meua gestió i la meua capacitat professional per dur a terme tot un seguit d'iniciatives. Això va ser el maig del 2008.

Em varen retreure que no havia elaborat ni aprovat el Decret de desenvolupament normatiu de la LOE i que això provocava angúnia i malestar en els claustres. I ves per on, unes setmanes després estaven en vigor els decrets de currículums de 0-6 i primària, d'ESO i batxillerat. Em varen acusar..., està fet. Em varen acusar de no tenir cintura i de ser incapaç d'arribar a un acord amb el representant de l'ensenyament concertat, igual que ara em retreu que hi ha una carta de Comissions Obreres. Idò miri, just a les poques setmanes vàrem signar un acord amb la concertada, han rebut molt abans que altres anys els doblers per a la gestió dels centres, el pagament delegat, i a més es va signar un acord que des del mes de gener estan cobrant.

I abans de continuar, el que jo no permetré és que faci aquesta demagògia barata amb la historia del transport dels discapacitats. Miri, el tema del transport dels discapacitats no era un problema..., demani-ho al Sr. Pastor que..., perdó, al Sr. Serra, Antoni Serra, que era per aquí, aquest és un problema que ve d'antic, un problema de fa 8 anys i ahir es va resoldre, i no era competència de la Conselleria d'Educació. La utilització política de les persones amb discapacitat és una qüestió en la qual no vull entrar. Nosaltres pagarem i pagarem a temps, i no com les factures que es pagaven amb un any i mig de retard, i d'això vull tornar a insistir que Antoni Serra ho sap ben bé. De la meua conselleria no quedaran factures d'entitats de persones amb discapacitat. He hagut de pagar més de 200.000 euros a persones...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats..., senyors diputats..., una mica de silenci, per favor.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

...amb síndrome de Down i autistes sense partida pressupostària. Vull dir que ahir es va resoldre un tema que feia 8 anys que estava en marxa, ahir.

Però continuaré.

(Continua la remor de veus)

Veien tots els mals en la regulació que estaven duent a terme i encara el Sr. Pastor no està...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, per favor...

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

...entenent el tema de l'educació 0-3, el tema de l'educació infantil. La varen qualificar d'errònia per ser considerada per primera vegada una etapa educativa, asseguraven que no agradava a ningú, que s'estava realitzant sense haver pactat amb el sector. A part que des d'un primer moment aquesta normativa va passar per tots els òrgans consultius existents on està representada la comunitat educativa, perquè nosaltres sempre respectam aquest tràmit, puc dir amb molta satisfacció que el 75% de les escoles estan autoritzades, que el sector ha respost positivament a la regulació, que les famílies estaran ben contentes de tenir les escoles autoritzades, que no només farem 2.000 places sinó que en farem 2.500, evidentment amb l'ajuda dels ajuntaments, que abans les feien tot sols. El seu govern va invertir 200.000 euros en escoles, 200.000 euros en escoles...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pastor..., Sr. Pastor... Un moment, Sra. Consellera. Sr. Pastor, vostè ha tengut el seu torn...

(Intervenció inaudible)

Vostè ha tengut el seu torn...

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Bé, la veritat és que necessitam una mica d'educació, francament.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, un moment. Sr. Pastor, vostè ha tengut el seu torn. Deixi ara que parli la Sra. Consellera, per favor. Tenguem una mica de tranquil·litat. Sra. Consellera, continuï.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ I CULTURA
(Bàrbara Galmés i Chicón):

Bé, continuu. He dit que el Pla d'escoles és un pla de referència a tot Espanya, és el Pla Educa 3 que està agafat d'aquest model. És un pla en el qual -insistesc- vostès varen invertir 200.000 euros; nosaltres hi invertim 15 milions d'euros, nosaltres ajudam tots els municipis, hi ha l'Institut de la Primera Infància que ajuda tots els municipis. Sr. Pastor, pot venir a parlar o podem anar a parlar per veure com ha de fer una escoles amb la nostra col·laboració. Hem tengut en compte, cosa que no tenien mai en compte, el Pla de formació, tenir els professionals que es necessiten per posar endavant 2.500 places noves d'escoles.

El mateix m'ha parlat de la reutilització dels llibre de text i no vull tornar a insistir-hi. Em varen retreure moltes coses, avui han continuat amb el mateix: amb les inversions, amb les infraestructures. En aquest moment hi ha 7 centres nous en marxa, en construcció.

Bé, jo el que vull dir amb tot això és que esper que tota la inquietud, la preocupació, les crítiques, les acusacions que ha plantejat avui corrin el mateix camí que varen córrer les que em varen fer fa un any en la interpel·lació del mes de maig. Miri, Sr. Pastor, esper que vostè tenguí les mateixes capacitats endevinaires que va tenir el Sr. Fiol, perquè tot el que em va qüestionar a la interpel·lació del mes de maig després es va resoldre i estava en marxa. Evidentment jo crec que les dots endevinaires com a vidents no els (...) molt de futur, i en aquest sentit el que pens és que tot el que m'ha retret vol dir que prest ho aconseguirem, que estarà en marxa i aquesta és la millor predicció que podem fer del Govern, perquè el sistema educatiu canviarà.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Galmés.

(Petit aldarull a la sala)

III. Moció RGE núm. 3880/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política del Govern en relació amb el lliurament de documentació sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 787/09.

Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i a la votació de la moció RGE núm. 3880/09, presentada pel Grup Parlamentari Popular i que és relativa a política del Govern en relació amb el lliurament de documentació sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 787/09.

En nom del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, siete puntos propone la moción que hoy vamos a ver, derivada de la interpelación de hace 15 días sobre la política de respuesta en las preguntas de solicitud de información que hace este parlamento a los consellers. Y antes de que se marche del hemiciclo a mi me gustaría pedir encarecidamente a la consellera de Educación si es posible que me envíe lo antes posible las respuestas parlamentarias que según ella estaban a mi disposición en su conselleria desde noviembre de 2008, que fui a la su conselleria en enero de 2009 y que hoy por hoy todavía no las tengo. Yo estoy seguro que, aunque está hablando con otro diputado, ha tomado nota, pero espero, confío y aguardo que me remita lo antes posible las preguntas que todavía no ha enviado incumpliendo su compromiso y no respondiendo a este parlamento.

Yo he de agradecer en primer lugar la comprensión mostrada por los grupos parlamentarios cuando expuse mi queja sobre la política del Govern en torno a las respuestas parlamentarias. Creo que todos, algunos con matices y otros no, pues dieron respaldo a que esta política no era la correcta. No puedo estar de acuerdo, como no puede ser de otra forma -y lamento que no esté aquí el conseller de Presidencia que me respondió, ningún miembro del Gobierno; no está ni siquiera la directora general de Relaciones con el Parlamento; es un tema que les preocupa muchísimo-, con la afirmación que hizo en conseller en esta sala; no puedo estar de acuerdo porque es que no está fundada en ningún tipo de derecho.

Su actitud de no remitir información o poner ésta a disposición del diputado en las dependencias del Govern responde a un pacto suscrito en la anterior legislatura. ¡Qué casualidad que ahora se acuerde el conseller de Presidencia, que no lo era en aquella legislatura, de que había un pacto para no remitir información! No sé quién lo hizo, yo lo ignoro, y no puedo estar conforme con esta afirmación, y no me creo que el único pacto que le venga bien mantener a este gobierno sea éste porque a él le interesa, no me lo creo, y por tanto como no se pueden hacer pactos contra natura ni pactos contra la ley yo estoy seguro que esto no es así.

Para tratar de acallar su conciencia dijo el Sr. Conseller que se habían dado facilidades a los diputados en su visita a las consellerias. No, Sr. Conseller, facilidad ninguna y, por cierto, como he dicho anteriormente, todavía estoy esperando que me den la respuesta de los listados de la Conselleria de Educación, que no me los han dado, de los contratos menores, ni de ninguno de sus organismos ni de la misma conselleria. Llama la atención que me respondieran en el mes de noviembre que estaban a mi disposición y cuando voy allí no están, y después tampoco me los han mandado, como (...) mandármelo en 8 días; hace un mes que fui a la conselleria, más de un mes, por lo tanto es un poquitín extraño el tema éste, que no lo cumplan.

Las respuestas del Govern, según el conseller, se harán de forma dosificada. Es un término legal que no entiendo, es como si uno pagase a Hacienda dosificadamente, cuando vaya bien ir pagando 20.000 pesetas mensuales o 200 euros mensuales hasta pagar los 2.000 que me tocan. No, no, si no cumples con la ley el Estado te sanciona; si no cumples con un recurso pierdes el recurso, pierdes el tema éste. Por lo tanto no es posible tenerlo

dosificado, no se puede dosificar nada, ni la respuesta, ni las contrataciones. No es posible dosificar, ése término es un término acomodaticio que empleó el conseller que yo creo que ha de avergonzar al Gobierno, el Gobierno ha de cumplir la normativa que hay, lo que dice la Constitución, lo que dice el Reglamento y, por supuesto, no puede acomodar el Reglamento a su interés, sino que tiene que responder de todo el Reglamento.

Empezamos a comprender su actitud. Cuando el trabajo que realiza el grupo parlamentario el Govern, al gran trabajo que hace el Grupo Parlamentario Popular y otros grupos de la Cámara, piden información solicitando respuestas, lo llama *una allau de reclamacions*. Claro, si el conseller que representa al Gobierno dice que efectivamente una pregunta parlamentaria, o 100, o 200, son *una allau de requeriments*, pues evidentemente es que este conseller no ha entendido lo que es el parlamento, no ha entendido lo que es la práctica parlamentaria, no es lo que ha entendido que él está aquí para que le controle esta cámara, y lógicamente creo que esto a él le viene gordo o no quiere que este arnés que han de colocar a cada uno de los gobiernos, y que evidentemente antes han (...) otros, parece que no le viene bien.

Además esto que dice el conseller se contradice con lo que aquí solemnemente ha proclamado el president del Govern, al que creo y al que estoy seguro que su conseller de Presidencia no quiere enmendar la plana, aunque he de reconocer que aquel día no estuvo afortunado. Aquí dice el conseller que tenía una clara vocación..., el presidente dijo aquí en esta cámara que tenía una clara vocación de servir a favor de los ciudadanos, lo que obliga a reforzar la transparencia en lo que son los asuntos públicos. Dosificar las respuestas no es transparencia en asuntos públicos. Eso no es lo que dijo Xisco Antich en esta cámara, el Molt Hble. President. Por lo tanto no puedo estar de acuerdo.

Se justifica usted en aquello que es injustificable diciendo que todo esto, las preguntas y respuestas, tiene un coste económico de papel y horas extras, y atrasa de forma considerable una (...). O sea, que un conseller diga que no responde las preguntas porque es un costo de personas, de horas extras y de papel, es algo que es incomprensible, que esto lo diga una persona y se quede tan tranquilo y siga de conseller. O como decía el president también, al que creo más que al Sr. Moragues, que..., el pasado mes de noviembre dijo lo siguiente: "Si queremos que los controles funcionen, funcionan", y estoy seguro que esta política que ha puesto en marcha este govern es para que los controles no funcionen, y esto es lo que yo repudio, esto es lo que yo rechazo y esto es lo que yo vengo a poner en el mecanismo de las siete propuestas que hace el Grupo Popular.

Pero el colmo, el colmo de lo indescriptible es cuando el conseller de Presidencia afirma solemnemente: "Las respuestas del Gobierno posiblemente no le gusten, es posible que no haya contestación, pero esta actitud del Gobierno no conculca ningún derecho". Yo tengo un pesar: no hay que irse..., el conseller no tiene que irse a ninguna doctrina (...), ni mucho menos; tiene a su lado a una persona que es ni más ni menos que profesora titular de derecho público de las Islas Baleares, y le dirá esa persona, la directora general de Relaciones con el Parlamento, al conseller que no responder las preguntas conculca el derecho de los diputados, de los ciudadanos pero también de los diputados, y hay sentencias y tratados de constitucionalistas que

dicen esto: no responder sí conculca, y el Sr. Conseller, para vergüenza suya y de este gobierno, tiene preguntas sin contestar desde el mes de septiembre del año 2007, tiene preguntas sin responder; desde el mes de septiembre del año 2007 está conculcando este gobierno los derechos de los diputados. Pero no es una, ¿eh?, de septiembre, de octubre, de diciembre, de febrero, de febrero, de febrero..., es decir, más de 20 respuestas que están aquí, en la página web del Parlamento. Es facilísimo entrar donde documentalmente sabe que no ha querido responder, y esto estoy seguro que su directora general dirá al conseller que sí conculca, y si quiere yo..., al director no hace falta, es profesora, sabe mucho más usted que yo, ¿no? Lógicamente esto sí que lo tiene fácil el conseller para poder asesorarse y no meter la pata en este caso. Me preocupa que el conseller de quien depende el área jurídica haga estas afirmaciones, me preocupa muchísimo porque creo que no es así.

Y entonces ya vamos a entrar en lo que dicen las propuestas que hice aquí. La primera es que ha de cumplir el Reglamento de esta cámara, como no puede ser de otra forma. La segunda es que ha de responder a la mayor brevedad a las más de 4.160 preguntas que tiene vencidas pendientes de respuesta parlamentaria; aunque haya que pagar horas extras, aunque haya que poner funcionarios, ¡sólo faltaría!; que quite a su chófer, que quite a su secretaria de su agenda y la ponga a responder preguntas. ¡Sólo faltaría esto!, ¡sólo faltaría esto!, que el conseller no responda porque no tiene personal, cuando ha aumentado este año un 37% el personal de Presidencia; ¿para qué?, ¿para qué este año, el presupuesto de 2009, 37% el personal de Presidencia?, ¿para qué? Para cumplir con la ley, para responder las preguntas. Por lo tanto ha de responder.

La tercera propuesta es que no se empleen subterfugios en las respuestas, como también dice el Tribunal Constitucional no se deben emplear subterfugios, ha de responderse a lo que se pregunta. La cuarta es que cuando, es verdad, si existe alguna vez, que se hace una pregunta genérica y no pueden venir al Parlamento todos los documentos, que se pongan medios para llevar al diputado y para que acceda a la documentación que ha solicitado para poder controlar al Gobierno. La quinta, que evidentemente deje de criticar y valore positivamente la actuación de los grupos parlamentarios al hacer preguntas al Ejecutivo; si son numerosas es que trabajan más, queremos trabajar más todavía, no solamente el Partido Popular, otros grupos que también hay en esta cámara que hacen preguntas, y evidentemente también reconocer la labor que de estas preguntas se deriva y que han de hacerla los trabajadores de esta casa.

La sexta, como he dicho anteriormente, negar esta afirmación, negar la afirmación porque es de cajón que cuando no se responde una pregunta parlamentaria se conculca la Constitución Española en su artículo 23.2, que dice que el diputado tiene derecho a intervenir en los asuntos públicos de la Administración pública. Y la séptima, a día de hoy he pedido una comisión de investigación; ¿por qué la mantengo?, pues mire usted, el viernes siguiente a la moción, el viernes pasado no, el anterior...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Rodríguez, hauria d'anar reduint.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Enseguida, voy terminando en un minuto, Sra. Presidenta. ...no disponía del expediente que según el conseller de Sanidad no se había adjudicado del expediente de GESMA; el viernes introduje la moción en el Parlamento; el sábado se me envió la mitad del expediente, no el expediente completo. Por lo tanto cuando uno manda la mitad sólo dice la verdad la mitad o dice una mentira a medias, y yo sigo manteniendo que es preciso abrir una comisión de investigación para ver ese expediente completo de GESMA y ver si se ha conculcado o no la ley, como yo defiendo.

Gracias a todos, señores diputados, por su apoyo.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam ara al torn de fixació de posicions, i en primer lloc té la paraula, pel Grup Parlamentari Mixt...; no hi ha intervenció. Per tant passarem al Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds; intervé el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Respondré aquesta moció punt per punt.

En el primer punt la proposta és que el Parlament de les Illes Balears insti el Govern de la comunitat autònoma a complir amb celeritat i en la seva integritat allò que estableix el Reglament d'aquesta cambra en relació a les iniciatives que els grups parlamentaris realitzen per al control de l'Executiu. En aquest punt el que fa el Sr. Rodríguez és instar el Govern a complir amb la seva obligació; per part nostra no hi ha inconvenient a fer-ho, però nosaltres entenem que el Parlament ha d'instar el Govern a fer una actuació determinada o una altra, en matèria de medi ambient, en matèria d'afers socials o el que sigui, però el que són les seves obligacions, el Govern les ha de fer, tant si el Parlament l'insta a fer-les com si el Parlament no l'insta a fer-les. Nosaltres evidentment no tenim inconvenient a votar-ho a favor, però trobam una mica innecessari que el Parlament insti el Govern a fer allò que tanmateix són les seves obligacions.

L'únic dubte que podíem tenir és si d'aquest text, d'aquesta proposició no de llei, se segueix una mica la insinuació o la implicació que el Govern no està complint. En qualsevol cas, durant el debat anterior, durant el debat que vàrem tenir fa quinze dies en el debat d'interpel·lació, ja vàrem donar xifres que, segons les quals amb menys de mitja legislatura aquest govern havia donat resposta a més sol·licituds de documentació que les que va donar el Govern anterior en tota la legislatura. Per tant, Sr. Rodríguez, vostè potser ens ha superat com a diputat actiu en la seva tasca d'oposició, però el que és veritat és que aquest govern ha superat el Govern anterior en diligència a l'hora de donar resposta a les sol·licituds de documentació; perquè he dit que aquest govern amb mitja legislatura n'ha contestat més que el Govern anterior, però és que, a més, el Govern anterior, havent-ne contestades menys de la meitat, en va deixar sense contestar que, per cert, a hores d'ara encara no s'han rebut i que encara estan sense contestació.

Primer punt, per tant, a favor; a favor perquè no hi ha problema a constatar que el Govern ha d'acomplir amb les seves obligacions, però amb tots aquests comentaris que jo li voldria fer.

El segon punt és bastant reiteratiu respecte del primer, el que se'ns diu és que el Govern s'ha d'afanyar a donar resposta a les sol·licituds de documentació el termini de les quals hagi vençut. Nosaltres estam d'acord que el Govern s'ha d'esforçar a donar resposta i que ha de prendre les mesures per actuar amb més rapidesa. Per tant, d'acord i per tant, també, l'aprovem a favor; ara bé, ens agradaria que si nosaltres l'aprovam a favor també hi hagués correspondència per part seva i que hi hagués un reconeixement, vostè encara té un torn de paraula, que hi hagués un reconeixement per part seva de l'esforç que es fa des del Govern per fer resposta a tota la gran quantitat que, amb tota la legitimitat, vostè fa de sol·licituds de documentació.

En qualsevol cas, ja li vaig dir l'altre dia, que amb aquesta actitud de fer tantes i tantes, inundant el Govern de sol·licituds de documentació, se li veu una mica el llautó de la voluntat de tapar tot l'embalum d'escàndols del Govern anterior que surten a la llum contínuament.

En el tercer punt diu que el Govern no utilitzi subterfugis que desvirtuen l'esperit de les normes jurídiques. Nosaltres estam d'acord que no s'han d'utilitzar subterfugis i que en realitat aquesta frase "utilitzar subterfugis que desvirtuen les normes jurídiques" és una cosa molt lletja i és una cosa que el Govern no ha de fer i que cap institució no hauria de fer. Per tant, potser li podríem aprovar com les dues anteriors, però en aquest cas crec que no tendria sentit presentar aquesta moció si no hi anàs implícit la idea que el Govern actual efectivament fa això, utilitzar subterfugis que desvirtuen l'esperit de les normes jurídiques, i per tant nosaltres no podem aprovar un punt que dóna a entendre que el Govern es dedica a utilitzar subterfugis, com diu la moció.

Això ens ho hauria de demostrar, la seva intervenció de fa quinze dies no va demostrar que s'utilitzin subterfugis, la intervenció que ha tengut avui tampoc no ho ha demostrat. Si, per exemple, posar la documentació sol·licitada a disposició del diputat a la seu d'una conselleria ho entén com a un subterfugi, hauríem de contestar que és un procediment habitual i que és un

procediment del tot indicat, segons sigui la naturalesa de la documentació i segons quines siguin les circumstàncies.

En el punt quart, Sr. Rodríguez, demana, en definitiva, per dir-ho de manera que tothom ho entengui, que se li posi un cotxe oficial a la seva disposició per anar a consultar documentació a les conselleries. Vostès, que sempre ens acusen a nosaltres d'estar encantats amb el cotxe oficial, això ho hem sentit tantes vegades, i que venem els nostres principis per un cotxe oficial, resulta que ara són vostès els que enyoren el cotxe oficial i que no poden passar sense cotxe oficial. Si aquest és el discurs d'austeritat, crec que l'haurien de canviar; en un moment de crisi nosaltres realment reclamariem que fos un altre el discurs d'austeritat. Nosaltres pensam que un diputat ha de poder fer la seva feina i nosaltres pensam que un diputat ha de tenir totes les facilitats per fer la seva feina, ara bé, les coses com són, nosaltres també entenem que tots els diputats d'aquesta cambra tenen la possibilitat, si volen, de tenir dedicació exclusiva, que tenim un sou digne com a diputats, que hi ha assignacions també raonable per part dels grups parlamentaris i no pensam que els diputats puguin tenir queixes de les condicions per fer la seva feina. I entenem també que el Govern dóna totes les facilitats perquè els diputats puguin accedir a la documentació, per tant tampoc no podem aprovar aquest punt de sol·licitud de cotxe oficial per a tots els diputats de la casa.

Al punt cinquè se'ns proposa, ens diu el text: "El Parlament de les Illes Balears valora positivament el volum i contingut de les preguntes i sol·licituds de documentació que els grups parlamentaris vénen realitzant durant la present legislatura". Allò que més ens crida l'atenció d'aquesta proposta és que se'ns diu, a més, "durant l'actual legislatura", no se'ns diu que el Parlament valora totes les sol·licituds de documentació i preguntes que han fet històricament els diferents diputats al llarg de les diferents legislatures, sinó que ha fet durant aquesta legislatura; és a dir, vol que el Parlament valori positivament la tasca que fa d'oposició el Partit Popular. Quasi quasi, posats així, podria haver reclamat que el Parlament fes un reconeixement de la feina de l'Hble. Sr. José María Rodríguez i Barberá; nosaltres li podríem fer una altra proposta: que el Parlament, cada mes, designàs el diputat més treballador i el designàs com a diputat del mes, així com IKEA fa *el empleado del mes*, que el diputat fos, que el Parlament declaràs el diputat del mes i posàs uns cartells aquí amb la foto del diputat del mes a totes les dependències de la casa.

En qualsevol cas, nosaltres entenem que una institució que aprova una resolució de valoració de la feina dels seus propis membres és una institució amb una tirada una mica excessiva a l'autocomplaença; els diputats han de fer la seva feina, *cela va de soi*, que diuen els francesos, que els és reconeguda i que els és valorada per la institució, només faltaria.

En el punt sisè se'ns proposa que rebutgem una afirmació del conseller de Presidència segons la qual "que el Govern no contesti les preguntes parlamentàries no conculca cap dret". El primer que ens crida l'atenció és que per rebutjar aquesta informació s'invoca un article de la Constitució Espanyola, que diu: "Els ciutadans tenen el dret d'accedir amb condicions d'igualtat a les funcions i càrrecs públics amb els requisits que les lleis assenyalin"; això és l'article 23.2, que és el que cita la seva proposició no de llei. Conclou, a partir d'aquest article, qualsevol respecte de si la no contestació d'una pregunta conculca o no un dret revela, Sr. Rodríguez, una fantasia molt envejable per a la interpretació dels articles constitucionals.

Nosaltres tenim clares dues coses, i crec que ho he deixat clar avui i ho vaig deixar clar fa quinze dies, que el diputat té dret a fer totes les preguntes i sol·licituds de documentació que consideri pertinents, primera; i segona, que el Govern té l'obligació de contestar-les. A partir d'aquí, no ens toca entrar en bizantinismes jurídics.

Per acabar, en el punt setè hi ha una proposta de crear una comissió d'investigació per estudiar aquest expedient de contractació de GESMA al qual ha fet referència. En aquest cas, nosaltres ens volem atendre al que vàrem dir en el debat d'interpel·lació, que ens sembla satisfactori el compromís del conseller de Presidència, d'assabentar-se de tot el que fa referència a aquest expedient i que ens sembla satisfactori el que hem sabut a partir de fa quinze dies de l'actuació de la Conselleria de Salut respecte de l'entrega d'aquesta documentació. Nosaltres també volem tota la transparència; també farem l'esforç de conèixer aquesta qüestió en profunditat, però pensam que aquesta sol·licitud d'una comissió d'investigació és un capítol més d'aquesta política de cortina de fum; una política, no cal dir-ho, que els durà molta feina, perquè s'ha de fer molta feina de cortina de fum per tapar factures de Rasputin, poni d'Hidalgo, caps de cola-caó i tantes altres coses.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Vicepresidenta, señoras y señores diputados. Sr. Rodríguez, yo no creo realmente que la idea que tenga el Grupo Parlamentario Popular sea simplemente la sincera de ejercer con normalidad la función de control al Gobierno, sino más bien la de crear una sensación de falta de apariencia, especialmente a base de incrementar de forma artificiosa las solicitudes de documentación, gracias a la utilización de facilidades informáticas, a través del corta y pega, que permite reproducir una misma solicitud de mil formas distintas, variando solamente una palabra en cada una de esas formas. Sabiendo que basta cambiar una palabra en una solicitud de información, tarea que para el diputado solamente lleva unas décimas de segundo, para que funcionarios de nuestra comunidad autónoma estén una hora trabajando para satisfacer esa pretensión del solicitante, basta simplemente cambiar una cosa, pero claro los funcionarios de la comunidad autónoma no están ese segundo o esas décimas de segundo, sino horas para

resolver y satisfacer esa aparente inquietud de quién utiliza, a veces con cierta profusión, las facilidades, ya digo, informáticas del corte y pega.

Pues bien, sabiendo que estas décimas de segundo conllevan horas de trabajo por parte de funcionarios de la comunidad autónoma, bastan unos minutos de cortar y pegar para apalzar durante horas y días a buena parte del funcionariado de las consellerías. Nos preguntamos si no será esa la intención de quien solicita de forma continua, que se le faciliten copias de toda una larga serie de convenios, que han firmado ayuntamientos y gobiernos, ayuntamientos del Partido Popular, con gobiernos del Partido Popular y de otras legislaturas, realmente no entendemos a quién y por qué motivo están controlando. La función de control del Gobierno que tenemos ahora es una cosa lógica y loable, pero pedir copias de convenios firmados por un Gobierno del Partido Popular, con alcaldes del Partido Popular, no entendemos que eso sea función de control al Gobierno, por no poner otros ejemplos, pero creo que es ese el más evidente.

No sé si es que se quiere enterar *post mortem* política de lo que a lo mejor no se enteraban en el ejercicio de sus cargos.

Desde luego, convendrán conmigo, señoras y señores diputados, que no son solicitudes de documentación normales para alguien que quiere controlar al actual Gobierno, no lo son. Pues bien, a pesar de las fundadas dudas acerca de la intención de la moción e intentando que de cualquier cosa podamos sacar consecuencias positivas para nuestro sistema parlamentario de control al Gobierno, intentaremos mejorar esta moción y aceptar todo lo que sea aceptable y bueno de ella.

Respecto al punto primero, votaremos favorablemente ese punto, porque coincidimos en que más allá de la intención correcta o no de las iniciativas de la oposición, el Govern tiene que esforzarse en responder con celeridad, lo hemos reclamado antes y lo reclamamos ahora.

Respecto al punto segundo, yo le plantearía, Sr. Rodríguez -le vamos a votar a favor-, pero le plantearía una enmienda *in voce* para mejorarlo, si a usted le parece bien, porque en el frenesí de la redacción a lo mejor se han trastocado los términos de la intención con que se redactó. Creo que, como autor de la moción, quería instar al Gobierno para que no concluyera el plazo reglamentario para responder una pregunta o solicitud de documentación sin que ésta estuviera cumplimentada, creo que es esta la intención. Pero lo que dice al final es todo lo contrario, ya que, después de instar al Govern a responder con diligencia cuando haya vencido el plazo de la respuesta, luego solicita que se adopten las medidas necesarias para que dicha situación no se vuelva a producir, quedando una confusión. ¿Qué es lo que no se debe de volver a producir, que el Govern responda con mayor diligencia o que concluya el plazo reglamentario sin respuesta? Entendemos que usted se refiere a lo primero, por eso le proponemos, para que quede claro, eliminar la parte confusa de la moción, que sería desde donde pone "*el termini de resposta de les quals*" hasta el final, con lo cual quedaría que instamos a responder con la mayor diligencia las preguntas y solicitudes de documentación formuladas por los grupos parlamentarios de esta cámara. Si quitáramos desde "*el termini*" hasta el final creo que quedaría claro y que su intención, si es esa, pues quedaría bien reflejada.

Respecto al punto tercero, se solicita que se cumplimenten las iniciativas parlamentarias sin utilizar subterfugios, y estamos de acuerdo, ¿cómo no vamos a estarlo si lo hemos sufrido de forma reiterada? Sólo que ahora no sucede, tal como dice el señor diputado que ha intervenido en primer lugar; tiene la suerte, señor diputado, de que nosotros hemos estado en la oposición y hemos visto lo que sucedía, y ahora, señor diputado, pues no recibe contestaciones ni documentación ni en ruso ni en chino mandarín, como le dije que nos sucedía a nosotros en otras legislaturas, que esto sí que son un poco un cierto subterfugio.

Respecto al punto cuarto, el apartado 4 de su moción, lo considero de interés pero ligeramente desacertado. Usted solicita que las veces en que sea el diputado el que deba ir a una conselleria por cuanto la documentación sea voluminosa, por razón de consulta, o también, añadiría yo, por cuestión de transporte, reciba auxilia, llamémosle así, o medios logísticos, por parte del Govern de les Illes Balears, esto es lo que usted más o menos propone. Y creo, porque así lo he sostenido en otras legislaturas, que el diputado ciertamente sí que debe de ser logísticamente ayudado en el ejercicio de estas funciones que son normales de su cargo, porque puede ser que tenga que acarrear una documentación excesivamente voluminosa o en unas condiciones que no sean normales cuando lo normal sería que el Gobierno se la hubiera traído al Parlament, y si no se la ha traído porque es voluminosa, tampoco tiene que acarrearla el diputado en ese volumen a veces excesivo.

Ahora, en lo que yo discrepo de su moción, es en que creo que no debe de ser el Govern el que provea de medios al diputado, sino que debería de ser el propio Parlament; teniendo en cuenta que nos encontramos ante lo que podemos llamar el *ius in officium*, las necesidades que este genere, ajenas a lo que es la dinámica habitual, deberían ser cubiertas más por la institución parlamentaria que por la institución a ser controlada, que es el ejecutivo. Yo creo que queda fundado en un mejor criterio, quedaría mejor fundado en un criterio teórico, y desde el punto de vista práctico, también considero que sería más eficaz y eficiente para el diputado que los medios que precise, sean de transporte o cualquier otra categoría, sean más cubiertos por el Parlament, ya que evita incluso maniobras dilatorias por parte del Govern, que podría tener una nueva excusa para, por falta de medios técnicos, dificultar la tarea del diputado. Por eso no podemos votarle a favor a este punto.

Respecto al punto quinto, se pide que el Parlamento valore de forma positiva el volumen y el contenido de las preguntas y solicitudes de documentación que hace la oposición; valorar de forma positiva el volumen, creemos que es totalmente desacertado. Mire, el volumen, la cantidad, no es por sí misma un valor en materia de control parlamentario, no es un valor por sí misma, el volumen puede ser un valor positivo a lo mejor en ganado de engorde, que cuanto más grasa pues mejor puede ser, pero no iniciativas parlamentarias que valen más cuanto mejor puede ser su contenido. ¿Y quien tiene que valorar su contenido? Respecto a lo que dice en su moción, de que se valore positivamente el contenido por parte de este Parlament, también creemos que es desacertado, ya que quien debe de valorar el acierto son los ciudadanos, cuando los diputados expongan ante ellos las conclusiones que obtengan de su labor de control, y no este propio Parlamento.

También creemos que es desacertada la referencia que hace a la actual legislatura, como si fuera la única en la historia parlamentaria en que se han llevado a cabo iniciativas por parte de la oposición, porque este Parlament, antes, también funcionaba, no sé si mejor o peor, pero pedir que se valore lo bien que se hace en esta legislatura, excluyendo a los restantes diputados en anteriores legislaturas, pues me parece un poco egoísta. Y como estoy seguro de que no era su intención ponerse como ejemplo en la historia, pues este punto creo que lo mejor sería que lo retirara de la moción y quedaría, pues, mucho más acertada.

Por último, también decir que es desacertado agradecer exclusivamente el esfuerzo de los funcionarios del Parlamento, que evidentemente debe de agradecerse. También debería de haberse agradecido el mayor de los funcionarios del Govern, puesto que si es costoso atender al corte y pega y tramitar miles de solicitudes casi idénticas, más trabajoso es tener que contestarlas.

No obstante lo dicho, el actual Gobierno ha cumplido respondiendo en un sólo año y medio, como ya se ha dicho, a más iniciativas que el Gobierno anterior en toda la legislatura. Y teniendo en cuenta la desigualdad de esfuerzo, mientras que para el diputado simplemente es en estos casos utilizar el cortar y pegar, para el Gobierno cada décima de segundo de ese trabajo supone, como ya hemos dicho, horas de esfuerzo. Por eso creo que no es bueno aprobar esa parte, por cuanto que obvia a quien más trabajo hace respondiendo solicitudes.

Respecto al punto sexto, usted pide que se rechace una afirmación que asegura, yo le diría, de forma equivocada, que su autoría es del señor conseller, según la cual, dice usted que no dar respuesta no conculca ningún derecho, hombre, dicho así pues sí. Pero, Sr. Diputado, usted ha sacado la frase de su contexto, no sólo hay que elevar iniciativas sino también leer las respuestas que le da el Parlament a sus quejas; y en una de las respuestas que le da el Parlament a sus quejas, en el punto cuarto de la respuesta que se da por parte de la Mesa del Parlament, se cita una sentencia del Tribunal Supremo, que fue la misma que le leyó el conseller, y en esa sentencia se dice “la denegación o incompleta satisfacción de una pregunta, a petición de información formulada por los parlamentarios no supone por sí misma la vulneración del derecho fundamental”, esto es lo que dice la sentencia y esto es lo que le dicen cada vez que usted formula una queja. Si leyera las respuestas que se le dan, no habría redactado este punto de manera tan desafortunada; que nos lleva a suponer que hace muchas preguntas pero que no lee las respuestas. Y si las hubiera leído pues esto probablemente no estaría aquí.

Y por último, y finalizo con ello, pide una comisión de investigación, respecto a la adjudicación de un servicio de GESMA, cuando lo que ha sucedido es que nos encontramos ante un simple problema administrativo en la respuesta, y usted lo sabe, ya que durante la tramitación de la misma variaron las condiciones; y si bien la respuesta que se le da es correcta para una fecha determinada, no lo es para otra, pero no por ánimo de ocultación, sino por el simple trámite administrativo defectuoso que efectivamente se llevó en la respuesta.

Por eso, nos parece una completa exageración y extravagancia el contenido de este punto, y nos lleva a justificar nuestro temor, que ya hemos al principio de la intervención, que parece, Sr. Diputado, que le importa más el ruido que las nueces.

Pese a todo, espero que valore nuestro esfuerzo en mejorar su iniciativa y que finalmente podamos aprobar, por unanimidad, los puntos que hemos dicho, y si fuera posible que retirara los otros, para que quedara un consenso generalizado sobre esta cuestión.

Nada más, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat. Sr. Rodríguez, vol fer ús de la paraula?

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÀ:

Gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. En primer lugar, he de agradecer el tono de las dos intervenciones que, lógicamente, vienen a contribuir al tono que ha tenido también tanto la interpelación como la moción derivada de la misma.

Las propuestas éstas nacen lógicamente nacen, lógicamente, de lo que el Gobierno va a alegar en su defensa para justificar su no actuación correcta, según mi punto de vista, en la entrega de documentación a este Parlamento, a requerimiento de los diputados.

Sr. Diéguez, en la respuesta, en la última intervención del Sr. Conseller, presidente, dijo así: "*Vostè pot demanar aquí -i llegesc del Diari de Sessions-, vostè pot demanar aquí tota la documentació que sigui i ha de ser atès per la cambra, això són els seus drets; les contestacions del Govern tal vegada no li agradin, fins i tot potser que no n'hi hagi, però això no és conculcar cap dret ni un, Sr. Rodríguez.*"

La sentencia decía lo siguiente, Sr. Diéguez: "En tal sentido cabría apostillar la declaración del tribunal de que la petición de información no comprende el derecho a una respuesta con un contenido concreto en el sentido de que sí comprende el derecho de respuesta". Lo dice Eduardo Mancisidor Artaraz, usted lo conoce muy bien, la directora general también lo conoce muy bien. Dice: "la falta total de respuesta por parte del Gobierno representaría una conculcación de la facultad de recabar información lesiva del derecho fundamental del artículo 23.2".

Por lo tanto, las sentencias dicen lo que dicen y hay que respetarlas como dicen los tratadistas que lo dicen. Es verdad que una respuesta si no nos gusta es una respuesta, pero la no existencia de respuesta conculca mis derechos constitucionales y esto es lo que dice... lo que he dicho ahora mismo.

He de agradecer, como he dicho anteriormente, y voy a ver si puedo... ahora me he dejado, me parece que ha sido,... Bien, Sr. Llauger, no tengo ninguna aspiración a coche oficial, inclusive cuando lo tenía muchas veces iba en autobús, muchísimas veces. Me gusta hablar con la gente, me gusta andar por la calle, usted me verá muchas veces y nos hemos tropezado muchas veces andando por la calle, pero es cierto que cuando a un diputado le obligan a ir, por ejemplo, a cinco departamentos para recabar información, tendrá que ponerse algo a disposición suya, no digo transporte, pero sí una fotocopidora, un tipo mecánico, lo que sea, es lo que dice aquí. Y creo que debe ser el Govern porque es el que provoca, el que dice venga usted aquí, la Cámara no tiene que suplir al Govern, si el Govern dice que (...) pues bien, pues que pague el tema este.

Evidentemente, como he dicho anteriormente acepto la enmienda del PSOE, en el punto 2, que dice "*en aquesta cambra*", acepto también la del PSOE en el sentido que el "Parlament (...)" cuando de manera efectiva (...)", si quiere usted que sea el Parlamento, que sea el Parlamento, pero sí que el diputado, usted lo ha dicho aquí, que proponía modificar que en vez de ser el Govern, que fuera el Parlament, pero sí que el diputado que tiene que desplazarse a 1, 2, 3, 4, 5 puntos, en este caso a 14 consellerias para recibir documentación tendrá que el Govern poder poner algo a su disposición, los medios que considere, no importa que sea un coche oficial, pero otras cosas sí que tendrá que poner para acceder a la información, ¿no?

Y por supuesto si ustedes quieren que en la pregunta 5 en vez de decir "*el Parlament de les Illes Balears valora positivament el volum i el contingut en la pregunta i sol·licitud de documentació fets pels grups parlamentaris durant totes les legislatures*", *també em va bé*, pero sí que es verdad que ha quedado algo importantísimo de esto, aquí se dice "no, es que el Gobierno ha contestado más que en toda la legislatura pasada", porque a lo mejor los grupos parlamentarios de la oposición ahora han trabajado más en dos años que en toda la legislatura pasada los que había. Eso es un esfuerzo y es un plus, no ha de ser un déficit del uso parlamentario. Por lo tanto, señores, tómenlo de esta forma y como aquí las preguntas parlamentarias se valoraron como un *allau de requeriments*, estoy en contra de esta valoración y reprocho al Gobierno que valore de esta forma lo que hace el Parlament y por lo tanto tengo que poner en positivo este reconocimiento, si quiere que incluyamos la labor que desempeñan los funcionarios de esta casa y de la Administración pública, fantástico, también podemos ponerlo.

En cuanto a la séptima, Sr. Conseller, lamento mucho, la verdad es que no tengo ningún interés, Sr. Llauger, de tapar nada, quiero que se destape todo, no protegeré a nadie. No protegeré a nadie que haya hecho algo mal. Soy el más interesado que nadie -o tanto como el que más- en que se sepa todo, todo, porque va en ello mi prestigio y mi dignidad, como diputado y como persona. No tengo ningún interés en destapar nada, pero sí que es cierto que ese expediente que yo solicité y me dijeron que no, sólo me llegó la mitad del expediente, sólo la mitad, sé que el conseller... estoy seguro que le han engañado otra vez, pero bueno, qué le vamos a hacer, uno tiene los empleados que tiene o la infraestructura que tiene y esto es así. Me llegó a raíz de que yo pusiera esta moción, el sábado, o sea puse esta moción el 20 de febrero, pues justamente el 21 sábado se hizo la mitad de este expediente, nada más que llegó la mitad, a los grupos que apoyan al Gobierno. Yo a ustedes les digo una cuestión: según mi información este documento se tendrá que anular, este contrato. Si es así, ¿apoyaran ustedes esto o lo taparán? Si alguien ha hecho un expediente incorrecto, no ajustado a derecho, ¿taparán el expediente o también lo destaparán? Les dejo con la incógnita. Apoyen o no apoyen la comisión de investigación, pero sepan que este expediente es ilegal.

Gracias, Sra. Presidenta.

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Sr. Diéguez, sí, té la paraula per puntualitzar les votacions.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, muchas gracias, es para una cuestión de orden y para aclarar la votación, para agradecer al Sr. Rodríguez que acepte la enmienda al punto 2, que es la única que he puesto, lo otro explicaba los motivos de la disconformidad, no presentaba enmiendas. En cualquier caso, entendemos que el punto 2 quedaría redactado hasta "*aquesta cambra*" y a partir... "*el termini*" hasta el final se quitaría del punto 2. Entonces si le parece bien al Sr. Diputado y a la Presidencia, se podría votar el punto 1 y 2 juntos con esta enmienda y el resto también junto en votación.

LA SRA. PRESIDENTA:

Aquesta presidència entén doncs que els punts 1 i 2 queden aprovats per assentiment? I que per tant, només hem de passar a votar la resta de punts. És així?

Doncs passam a votar. Votam.

Resultat de la votació. A favor, 25 vots; en contra, 26. Per tant, no s'aprova la moció.

Passam al següent punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei.

IV.1) Proposició no de llei RGE núm. 2488/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a serveis mancomunats de la Policia Local.

Debatem en primer lloc la Proposició no de llei núm. 2488/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a serveis mancomunats de la Policia Local.

Per defensar-la té la paraula... el Sr. José María Rodríguez? Doncs, Sr. José María Rodríguez, té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, Sra. Presidenta, venimos hoy a discutir una proposición no de ley que introdujo el Partido Popular en el mes de marzo del 2008 en este parlamento, consecuencia de la modificación de la Ley de fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado a raíz de la aprobación de la Ley de desarrollo rural.

Esta comunidad fue pionera a través de la Ley de coordinación de Policía Local del año 88 en permitir la mancomunidad de policías locales. Los que tenemos contacto con el municipalismo sabemos muy bien que hoy cada día más lo que piden los ciudadanos a los alcaldes es tener policía para cuando tienen una emergencia, que no quiere decir que sea de seguridad, de cientos de cosas que hay cada día, de médicos, de localizar alguna persona o por algún incidente que ocurre, no sólo con seguridad, pero con otras cosas y que lógicamente muchos municipios no pueden dar. A pesar de que Baleares es la única comunidad de España que tiene cuerpo de Policía Local o Auxiliar Policía Local en todos sus municipios es evidente la falta de policía que hay para cubrir los tres turnos y lógicamente las dificultades que encuentra un alcalde para ampliar las plantillas. Esto ya ocurre desde hace tiempo y hubo una ley - como ya he dicho anteriormente- del año 88 que permitía la creación de mancomunidad de policías locales.

Esta ley fue recurrida por el Gobierno ante el Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares que sentenció que no estaba de acuerdo con la ley. El Govern de entonces acudió al Tribunal Supremo y el Tribunal Supremo en una sentencia magnífica -magnífica- en la que dice muy bien las competencias que tienen los municipios para hacer estas cosas, pues le da la razón. El Gobierno recurre nuevamente de amparo ante el Tribunal Constitucional y el Tribunal Constitucional con la excusa, lógicamente ajustado a la ley, de que la Ley de cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado no permitía o no contemplaba este asunto y lo reservaba el Estado, pues declaró nulo este artículo de la ley, nula la mancomunidad de policías y lógicamente anuló la sentencia del Tribunal Supremo, pero hay que ir a estos dos antecedentes, es decir la sentencia del Constitucional y la sentencia del Tribunal Supremo, para ver las razones que unos y otros daban a la hora de aprobar el Supremo y a la hora de denegar el Constitucional, son magníficas, lógicamente pues nos muestran muy bien como está la situación ahora mismo.

Hoy, aquel motivo por el cual el Constitucional anuló la ley del 88 o aquel artículo de la ley del 88 que permitía mancomunar las policías locales ya no existe porque en el mes de diciembre del 2007 se aprobó una modificación a la Ley Orgánica de cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado en la que expresamente se autoriza a los municipios de acuerdo con el ministerio, pero de acuerdo con las competencias de cada comunidad autónoma -y es aquí donde digo yo que hay que mirar lo que dice el Tribunal Supremo de las competencias que tiene esta comunidad según el Estatuto de Autonomía en policías locales- se pueden mancomunar estos servicios en beneficio de los ciudadanos.

Es evidente que esta ley de medio rural es muy interesante porque en el artículo 2.c) entre otras cosas dice “potenciar las prestaciones de los servicios básicos de calidad adecuados al medio rural, entre otros, la seguridad ciudadana”. En el artículo 23.e) dice “apoyar la dotación de servicios públicos municipales de prestación obligatoria entre otros se favorecerá específicamente la prestación coordinada de servicios públicos entre municipios cercanos”. En el punto 27.a) dice, es un artículo específico sobre seguridad y en uno de sus puntos, el a), dice “estableciéndose entre otros objetivos promover y facilitar la cooperación de la Guardia Civil con los cuerpos de Policía Local”, pero además continua diciendo “y de estos entre sí”.

Entiendo que es cierto que el Estado, el Gobierno, tendrá que desarrollar el protocolo para la coordinación entre Guardia Civil i Policía Local, pero entiendo que entre policías locales es la comunidad la que tiene que dar el paso y articular esto porque es la competente en este asunto, siempre que no contradiga la ley o aquello que el Gobierno haya establecido. Es evidente que no podemos estar un año y cuatro meses después de aprobarse la ley, si el Gobierno no hace nada, nosotros no hacemos nada porque nuestros municipios piden prestar los servicios mancomunados.

Aquí tengo un recorte de prensa donde la Conselleria de Interior manifestaba el 4 de noviembre que pensaba en la posibilidad de mancomunar las policías locales, pues bueno, creo que es hora de pasar del deseo a lo que es una realidad. He de decir que nosotros hemos puesto tres puntos en los que espero y confío que en cada uno haya valoraciones sobre los mismos, que no se contradice en nada con lo que dice la ley. Es una acción positiva, una acción de hacer, no de esperar, de aguardar a ver qué dicen los de Madrid. Nosotros no somos la LOFCA y estoy seguro que ningún grupo de aquí defiende la LOFCA, por lo tanto, creo que a lo mejor tendrá alguien que cambiarse de zapato o si lo lleva cambiado ponérselo del derecho porque esto (...).

El BLOC ha presentado una enmienda de substitución que creo que puede incorporarse al texto. Puede incorporarse al texto porque no desdice en nada lo que dice el texto, pero sí añade esto más, porque completa la PNL, la hace más perfecta y nos permite dirigirnos a Madrid para decir: oiga, mire usted, regule lo que usted dice, en policías locales ya lo tenemos nosotros, pero en cuanto a policías locales con Guardia Civil que cada día, cada día la Guardia Civil llama a los policías locales para que den servicios que hoy no dan, cada día, cada fin de semana, los cuarteles de policía de Palma, de Lluçmajor, de Santanyí, de Campos, de Alcudia, de Pollença, de Maó, de Ciutadella, de Ibiza, de... no digamos Sant Antoni de Ibiza están

recibiendo peticiones de ayuda de la Guardia Civil para poder prestar un mejor servicio. Pues bueno, es bueno que esto se haga y que se haga cuanto antes, pero en aquello que nos corresponde a nosotros, somos nosotros los que tenemos que ponernos en marcha y somos nosotros los que tenemos que decidir cuándo lo hacemos y cómo lo hacemos de acuerdo con la ley.

Estoy seguro que esta proposición no de ley entra dentro del espíritu que todos tenemos en potenciar el municipalismo, en ayudar a los municipios, en dar a los ciudadanos una respuesta positiva en cuanto a seguridad y que no contradice para nada la ley y que yo sí acepto, no como enmienda de substitución, sino como enmienda a añadir a este texto la proposición que hace el BLOC de que el Gobierno inste al Estado a que articule o defienda esta colaboración entre la Guardia Civil y las policías locales.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. Intervencions de grups que no hagin presentat esmenes, Sr. Riudavets, per defensar l'esmena presentada.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, la veritat és que aquest no és un debat nou a aquesta cambra, ja n'ha fet referència el Sr. Rodríguez i de fet amb algunes variacions ja el vàrem tenir quan vam debatre la Llei de coordinació de policies locals, el maig del 2005. En aquell debat el nostre grup parlamentari, llavors PSM-Entesa Nacionalista, va presentar una esmena amb el següent text: “La creació de cossos de policia local per part d'agrupacions de municipis, segons el que estableixi la legislació corresponent, es fixarà reglamentàriament i en tot cas hauran de adoptar la forma de mancomunitat voluntària”. L'esmena, era una esmena molt oberta, simplement pretenia allò que concretament ara ens exposa amb la seva proposició no de llei el Partit Popular: superar -textualment diu el Partit Popular a la proposició no de llei- les conegudes dificultats que els ajuntaments rurals de la nostra comunitat tenen per prestar el servei de policia local.

Aquesta esmena va ser rebutjada amb els vots del Partit Popular i els arguments en contra eren lògics -ho reconec sense cap mania-, el Partit Popular va argumentar -com ha fet avui i ho ha explicat aquí dalt el Sr. Rodríguez- per explicar el seu vot contrari que, tal i com havia palès amb la sentència del Tribunal Constitucional que anul·lava una disposició similar de la llei del 88, aquesta esmena que presentava el nostre grup, si s'incorporava seria anticonstitucional. Avui, el Sr. Rodríguez ha dit que la sentència del Tribunal Constitucional era una excusa, fa quatre anys li asseguro que no ho va dir així, però bé.

També vull recordar que en el mateix debat plenari, el diputat que ara els parla, jo mateix, tot reconeixent el precedent que l'esmentada sentència suposava també deia en aquells moments: "En definitiva, demanam a la nostra esmena deixar una porta oberta que permeti, si varia la llei, mancomunar el servei", era una porta oberta per si canviava la legislació. Això ho deia fa quatre anys. Llavors, què ens pertoca demanar-nos ara? Ens hem de demanar si ha canviat la llei, a veure si és cert que ha canviat la llei, si han canviat les coses respecte al debat del maig del 2005. La resposta és sí i no.

M'explicaré: sí, perquè s'han obert noves possibilitats; no, perquè aquestes possibilitats no són efectives ara mateix. M'explicaré. El 13 de desembre del 2007, és ben cert, entrava en vigor una modificació de la Llei Orgànica de forces i cossos de seguretat per la qual s'afegia una disposició que permet que els municipis es puguin associar amb la finalitat d'establir -textualment- "*un acuerdo de colaboración para la prestación de servicios por los cuerpos de policías locales dependientes de los respectivos municipios*" i que aquest acord "*respetará las condiciones que se determinen por el Ministerio del Interior*".

En una primera lectura podríem pensar que s'aportava una solució immediata al problema dels petits municipis que no poden assumir la despesa econòmica i organitzativa que suposa mantenir segons els obliga la llei un cos de Policia Local. Aquesta lectura immediata i excessivament optimista -i simplista en el meu parer- és la que fa el Partit Popular a la seva proposició no de llei perquè malauradament -i dic malauradament perquè el nostre grup parlamentari no tan sols creu que s'han de mancomunar les policies locals sinó que seríem partidaris de la possible creació de cossos supramunicipals de policia nous, però no podem llançar encara les campanes al vol perquè ens equivocaríem perquè la millora aquesta de la legislació és més aparent que real.

Aquesta modificació legislativa del 2007 permet que els cossos de Policia Local d'alguns municipis -deixant ben clar que les condicions dels quals seran establertes pel Ministeri de l'Interior- puguin col·laborar, fins aquí. Textualment estableix -i això és el punt cabdal- que "*en todo caso el acuerdo de colaboración para la prestación de servicios por los cuerpos de Policia Local dependientes de los respectivos municipios respetará las condiciones que se determinen por el Ministerio del Interior*".

És a dir, només permet acords de col·laboració que "*respetarán las condiciones que se determinen por el Ministerio del Interior*". Aquests són els límits. I tant és així -tant és així i tant es demostra que és així i només així- que el Parlament espanyol va rebutjar tot just fa uns dies, dia 13 de febrer, una modificació legislativa -de més fondària és cert- a iniciativa de les Corts d'Aragó que propugnava precisament modificar la Llei Orgànica de forces i cossos de seguretat amb la finalitat que es permetés la creació de nous cossos de Policia Local, comarcal o municipal més ambiciós. En aquest sentit el diputat socialista de les Cort d'Aragó quan defensava la seva iniciativa en el Congrés dels Diputats deia textualment: "*como en nuestro parlamento no vivimos en una burbuja al margen de la realidad la existencia de la Ley orgánica 16/2007, complementaria de la Ley para el desarrollo sostenible del medio rural que añade una disposición, -aquesta disposició de*

què parlam, deia- *nos genera dudas razonables sobre si esta ley es suficiente para cumplir nuestro objetivo*".

És a dir, que la modificació del 2007, tal i com està redactada no basta, de cap de les maneres no basta. Deixam Aragó, deixam el Congrés dels Diputats i tornam a casa, tornam a aquest debat avui aquí. És evident, i no dic que estigui fet amb mala intenció, però sí tal vegada per desconeixement, no ho sé, que la proposició no de llei que avui debatem intenta fer una interpretació més aviat forçada de la legislació i de fet almenys sí ho creuen diversos juristes que el nostre grup, naturalment, també ha consultat. Doctors té l'església.

Hi ha uns altres elements que també hem de considerar, el Grup Popular empara, així mateix, la seva proposta amb una interpretació del nostre Estatut d'Autonomia que malauradament no s'ajusta a la realitat i que no correspon a la literalitat d'allò que l'Estatut diu. L'article 30.19 de l'Estatut, el mateix article que la proposició no de llei invoca, diu textualment que és competència de la comunitat autònoma la coordinació i altres facultats amb relació a les policies locals en els termes que estableixi una llei orgànica. Vet aquí la qüestió i el problema, "en els termes que estableixi una llei orgànica". Vull recordar que aquesta frase final de l'article, aquest afegit, és responsabilitat única i absoluta del Partit Popular. Va ser el Partit Popular que en la tramitació de la reforma estatutària va forçar-ne el manteniment, no va acceptar que s'eliminés i, per tant, augmentéssim de fet el nostre nivell competencial amb relació a les policies locals, ens va deixar sotmesos, com ja feia a l'Estatut del 83, a la reglamentació estatal. És precisament aquest afegit final que el Partit Popular, com ja he dit, va forçar que es mantingués, el que avui fa inviàbil allò que sol·licita en la proposició no de llei precisament el Partit Popular. Sense aquest afegit el nostre Estatut, com a llei orgànica, que és d'igual o superior rang a la Llei de forces i cossos de seguretat, ens permetria desenvolupar sense més restriccions la legislació estatal perquè en els termes, record, que estableixi una llei orgànica, i quins són els termes que estableix la Llei orgànica de forces i cossos de seguretat inclosa la modificació del 2007? Aquests termes que la redacció de l'Estatut ens posen com una cotilla. Els termes són els següents, ho hem de tenir clar i ho repetesc per enèsima vegada: "*respetar las condiciones que se determinen por el Ministerio del Interior*". Condicions que no sabem, que no s'han elaborat i que encara resten en el que podríem dir el llimbs dels justs.

A les comunitats autònomes aquesta disposició només els deixa, al nostre entendre com a grup nacionalista, la magra competència d'emetre una preceptiva autorització. Per tant, capitulam, miram l'escenari com queda. Primer, la modificació legislativa del 2007 no permet crear cossos de policia municipal, hi estarem tots d'acord. Segon, només permet acords de col·laboració entre cossos de policia local d'àmbit municipal, però aquesta col·laboració per poder-la dur a terme cal primer complir unes condicions que ha d'establir el Ministeri d'Interior, no sabem quines condicions són, ni s'han establert ni sabem quan s'establiran. A la comunitat autònoma només se li reserva la potestat de concedir l'autorització per a aquests acords de col·laboració després d'haver confirmat, si es compleixen, les condicions fixades pel Ministeri. El nostre Estatut no ens permet anar més enllà per mor que manté aquest afegit de "en els termes que fixi la llei orgànica".

En definitiva, sembla que ara per ara, i repetesc tots els juristes que hem consultat ens ho diuen, estam en un carreró sense sortida que perfectament pot passar, com han fet altres comunitats autònomes, que vulguin fer una interpretació forçada perquè al cap de dos dies torni cap a aquí sense cap mena de solució. Crec que cal avançar, cal exigir que s'aclareixin aquestes condicions que ha de fixar el Ministeri de l'Interior perquè sense que s'aclareixin aquestes condicions difícilment sabrem a què ens podem atendre, estarem fent, com es diu vulgarment, solcs a l'aigua.

És per això que el nostre grup parlamentari ha presentat una esmena de substitució, d'aclariment diria jo, que pretén instar el Govern de l'Estat a desenvolupar en aquesta línia la Llei de forces i cossos de seguretat establint els criteris necessaris perquè d'una vegada per totes puguin almanco, dic almanco perquè nosaltres pretendríem més, mancomunar-se el servei de policia local des de determinats municipis. Perquè quedi ben clar volem, com volíem en el 2005, la possibilitat de mancomunar-se les policies locals, repetesc, voldríem anar més enllà d'això, però això tenim.

La nostra esmena diu concretament: "el Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a promoure les iniciatives legislatives adients per desenvolupar la legislació existent en matèria de forces i cossos de seguretat a fi de fer possible, a partir de l'establiment d'uns criteris, la creació efectiva dels serveis mancomunats de policies locals". Crec que aquest és el camí, un camí que el nostre grup entén que no va tan lluny com seria desitjable, ni de bon tros, un camí que no permet, per exemple, la creació de cossos comarcals de policies i que malauradament per al nostre autogovern, i no per culpa del nostre grup parlamentari, ens deixa altra volta a mercè de les decisions que es prenguin a Madrid. Això és el que hi ha, no ens agrada gens, però és el que hi ha, i sens dubte el que aquí ens pertoca és exigir dins aquest marc esquifit, minso, magre, insatisfactori, dins aquest marc almanco hem d'exigir que s'avanci en la direcció correcta, que s'avanci en la direcció ràpida sense més subterfugis, sense més aleniments. Per tant, demanam que el Ministeri fixi aquestes condicions i nosaltres desenvoluparem, després, la legislació que ens pertoqui. Aquest és el camí correcte pel bé de la seguretat ciutadana, pel bé de la coordinació de les policies locals i sobretot dels municipis que ho necessiten i ho reclamen.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Riudavets. Intervenció dels grups que no hagin presentat esmenes? Pel Grup Mixt, Sr. Melià. Té la paraula.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Per evitar reiteracions innecessàries assumim en gran part les explicacions donades pel Sr. Riudavets. És evident, des d'Unió Mallorquina, que estam d'acord amb el diagnòstic que fa el Grup Parlamentari Popular i el Sr. Rodríguez quan diu que un dels problemes existents és la manca d'efectius, efectivament, aquest és un dels problemes existents, manca d'efectius. Aquesta manca d'efectius en gran part s'explica i té la seva raó de ser que els cossos de seguretat de l'Estat no tenen totes les dotacions necessàries per prestar el servei que en teoria han de prestar, per això la seva proposició no de llei parla justament de seguretat, i vostè sap que la seguretat, sobretot, hauria de ser competència de la Guàrdia Civil i de la Policia Nacional i no de les policies locals. Aquest és el problema bàsic de diagnòstic que hi ha en aquesta qüestió de manca d'efectius.

Per això, davant aquest problema bàsic d'efectius, des d'Unió Mallorquina, defensam que la solució estructural és desenvolupar la policia autonòmica i tenir una policia autonòmica integral que tengui els efectius que corresponguin, que tengui les dotacions que corresponguin i que, per tant, pugui donar un servei en condicions i de qualitat. La proposta que vostès fan és una proposta, per a nosaltres, provisional, que, efectivament, hi podem estar d'acord transitòriament, que és aquesta mancomunitat de policies locals.

Per tant, també amb la resposta i amb la proposta que vostès fan en el fons hi estam d'acord, com deia el Sr. Riudavets, i estam d'acord que es puguin fer aquests convenis i es pugui fer aquesta mancomunitat, aquesta col·laboració de diversos ajuntaments per donar el servei de policia local; el problema, l'ha explicat perfectament el Sr. Riudavets, és un problema d'interpretació jurídica, vostè mateix ha dit, Sr. Rodríguez, entenc, crec que és defensable aquesta interpretació. Bé, certament ens movem en un terreny molt llenegadís.

Entenem que l'esmena que planteja el BLOC declara clarament quina és la proposta que vol fer el Parlament de les Illes Balears per solucionar aquest problema, almanco transitòriament, no parlam ara de la policia autonòmica, però no dóna unes solucions específiques i detallades, que és el que la seva proposició no de llei fa. I efectivament, tenim dubtes que a través d'un decret el Govern de les Illes Balears estigui en condicions d'establir aquesta mancomunitat de servei de la policia local, sense que es produeixi el desenvolupament d'aquests criteris que ha d'aprovar el Ministeri d'Interior, etcètera; per tant, això ens genera tot un terreny de dubtes de possibles impugnacions de plets que evidentment consideram que no és el camí més adequat.

Per això, entenem que l'esmena recull el fons de la qüestió amb la qual sembla que els grups parlamentari hi estan d'acord, però no entra en possibles vies de solució, que és on hi ha els problemes perquè, efectivament, la legislació estatal, que ha canviat, no ha donat un marge de maniobra tan gran com a alguns ens agradaria que efectivament es donàs a les comunitats autònomes. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Ribalaiga té la paraula.

EL SR. RIBALAIGA I BRIONES:

Gràcies, Sra. Presidenta. A risc de ser políticament incorrecte, diré que assumesc plenament la intervenció del Sr. Riudavets, a risc de ser políticament incorrecte, però és així, crec que ell ha reflectit molt bé el que nosaltres també volem dir. I el que nosaltres volem dir és que estam, amb el fons, absolutament d'acord amb el Sr. Rodríguez i amb el que planteja el Partit Popular, vull que quedi clar també que estam d'acord amb el fons del que proposa el Partit Popular, nosaltres també volem que aquests petits municipis, que no tenen recursos, no poden donar un servei adequat a la ciutadania, que mereix els serveis adequats; que no poden donar un servei adequat per les inversions que tenen, econòmiques i de terme municipal, on les policies locals requereixen un esforç, perquè són cossos de serveis de 24 hores, bé, tota una sèrie de circumstàncies que tots coneixem molt bé, i no els permet donar el servei que els ciutadans es mereixen. Per açò estam d'acord que aquests municipis haurien de poder ajuntar els seus esforços, haurien de poder posar-se d'acord, haurien de poder organitzar d'una manera racional els seus efectius, ampliar-los, si poguessin, amb aquesta unió i donar un servei adequat als ciutadans.

Però, això, com molt bé ha dit el Sr. Rodríguez, havia estat inconstitucional fins que es va aprovar la modificació, bé, la Llei orgànica 16/2007, que modifica la Llei de cossos i forces de seguretat amb una addició o amb una disposició addicional, que permet, amb unes condicions determinades, que açò es produeixi; havia estat inconstitucional fins aquell moment fins que es va produir açò. Ara és constitucional que, acomplint el que diu aquesta llei, es pugui fer açò, que tant vol el Sr. Rodríguez i també volem nosaltres.

Per tant, a partir d'aquesta llei s'obre per primera vegada la porta per poder associar diferents municipis les seves policies locals. Per tant, hauríem d'intentar no confondre els desitjos amb la realitat i encara que per molt que vulguem açò, la realitat és que aquesta llei defineix un mecanisme determinat perquè açò sigui possible. I per molt que nosaltres vulguem aquest mecanisme no ens ho podem saltar, perquè, totes les lleis posen mecanismes que no es poden saltar, per açò són lleis, i aquest mecanisme és que estableix, com a condició prèvia que tot açò funcioni, que l'acord dels municipis, que pensem que són municipis els que generen i inicien aquest procediment, l'acord dels dos municipis o els municipis implicats ha d'estar en consonància amb les condicions que estipuli el Ministeri de l'Interior.

Per tant, es desprèn molt clarament de la redacció de la llei que el Ministeri d'Interior prèviament ha de donar a conèixer quines són les condicions que s'estipulen. Açò ens agradarà més o menys, ens agradaria, possiblement, que açò ho haguessin decidit en el Ministeri de l'Interior al cap de tres mesos d'haver aprovat la llei, ha passat un temps i no ho han decidit. Possiblement aquest parlament s'ha d'adreçar a aquest Ministeri de l'Interior, al Govern d'Espanya i li ha de dir que ja és hora que ho faci, nosaltres estam d'acord amb açò. Per tant, com que

estam d'acord amb açò, estam d'acord amb l'esmena que ha proposat el grup del BLOC: sol·licitar al Govern d'Espanya que determini quines són aquestes condicions per poder realitzar després aquesta unificació, aquesta unió, aquesta mancomunació de serveis de policia local.

Per tant, nosaltres ens hem de posar a treballar, si volem arribar a aquests objectius, en aquesta direcció. Volem que tots els municipis, amb independència dels seus recursos, puguin donar un servei digne, per tant, per recórrer aquest camí hem de començar pel principi: demanar que el ministeri posi condicions, quan sapiguem aquestes condicions els municipis subscriuran acords, d'acord amb aquestes condicions; la comunitat autònoma, en funció de les seves obligacions i de les seves competències en coordinació de policies locals, sancionarà aquest acord i facilitarà que aquest acord es produeixi i que aquests serveis es puguin donar, i aquests serveis es donaran finalment. Açò és el procés i no haurien d'intentar cercar vies estranyes que, tal vegada, el que faran serà donar una volta i ens torbarem més en arribar a l'objectiu.

Per tant, nosaltres donarem suport, sempre i quan el portaveu del Partit Popular l'accepti, donarem suport a l'esmena que ha presentat el BLOC, i demanam al Partit Popular que accepti aquesta esmena, perquè pensam que així podem arribar millor, més prest sobretot, a l'objectiu comú que tenim, perquè compartim la idea que aquests petits municipis han de poder disposar d'uns serveis que els seus ciutadans reclamen i que els seus ciutadans mereixen.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Sr. Rodríguez, té la paraula, per acceptar o rebutjar l'esmena i per contradiccions.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Gracias, Sra. Presidenta, señores diputados. Yo he de manifestar mi disconformidad con la actuación de los grupos que dan soporte al Gobierno, porque en principio van a incumplir un pacto que mantuvieron los grupos que dan soporte al Gobierno con este diputado. A mí, en el mes de mayo, la consellera de Interior vino a pedirme ayuda para modificar la Ley de cuerpos, de coordinación de policías locales, que tenía que hacerse por lectura única, que estábamos a quince días de cerrar el Parlamento, y si no era una lectura única y todos votar que sí, no se podía modificar. Yo en aquel momento accedí a esta cuestión, porque era buena para la policía, como es buena, según oigo a todo el mundo, esta proposición nuestra que traemos hoy, y se aprobó el día 3 de junio esta ley.

Esta ley se aprobó el día 3 de junio, y resulta que esta proposición no de ley, a la que a mí me dijeron que sí que iban a apoyar, estaba en esta cámara desde el día 31 de marzo, o sea dos meses antes de esta ley, y la conocían ya todos. Ahora se llaman a engaño o se llaman a extraño y dicen que no. Pues miren, no ha modificado nada la ley orgánica que han modificado ni esta proposición, y me entran, no se atreve siquiera el PSOE a meter esta enmienda de sustitución, la presenta otro grupo y a todos les parece muy. Usted, Sr. Ribalaiga, ha apoyado esta moción porque lo dice el pacto suyo

con él, el pacto suyo dice que han de apoyar todo lo que entran estos grupos en esta cámara y que ninguno de ustedes propondrá ninguna cuestión a la cámara que no estén de acuerdo, por lo tanto no me descubre a mí nada, ya sé que lo va a apoyar, pero al apoyarlo ésto incumple usted, que es el que sale a hablar en nombre del PSOE, un pacto suscrito con el Partido Popular, con el Grupo del Partido Popular. Pero bueno, no se preocupen ustedes que ésto ya tomo yo nota y lógicamente, en su momento, le podré decir quien cumple su palabra y quien no la cumple.

Mire, yo, aceptaré, Sr. Riudavets, de usted, todas las alegaciones que usted me diga, todas las mociones, pero que usted diga que usted, como grupo nacionalista, propone esta moción no, ésto le dirían que no es nada de nacionalismo, usted se somete en todo a la voluntad del Sr. Rubalcaba, se somete en todo. Si este Sr. Rubalcaba no quiere variar esta ley ni hacer las condiciones en dos años, usted no podrá hacer nada aquí, usted hace dejación de las competencias que en policía local tiene esta comunidad.

Y no se preocupen, miren ustedes, cuando se tiene que hacer un texto que afecta a ayuntamientos, a administraciones públicas, se tiene que dar plazo de audiencia, entre otros a la Delegación del Gobierno; cuando se tiene que modificar la ley de coordinación de policías locales se tiene que dar audiencia, entre otros a la Delegación del Gobierno, que forma parte, evidentemente, de la coordinación de policías locales. Y es aquí donde tienen que decir ellos si se ajusta o no se ajusta a la ley, pero ustedes están actuando con autocensura, cuando en el franquismo escribía gente -sí, sí, perdone, usted se reirá, pero ésto es así-, cuando en el franquismo había escritores que se autocensuraban para poder publicar algo. Y usted ha hecho hoy lo mismo, Sr. Riudavets, usted se ha autocensurado, y ésto es contrario a todo lo que usted defiende, a todo lo que dice y a todo lo predica; es evidente que predicar (...), esto es contrario a cualquier tipo de nacionalismo.

¿Usted cómo puede defender que defiende usted, depende usted del Sr. Rubalcaba, para usted poder dar solución a los problemas que tiene la policía local en Sant Antoni cuando persigue un delincuente y se mete en Sant Joan y ya tiene que cortar? ¿Qué ocurre cuando en Palma, un señor que está en la playa de Palma haciendo de trilerero se mete en s'Arenal, tiene que cortar? ¿Qué ocurre en Alcúdia cuando se mete en la Playa de Muro, tiene que cortar? Estos problemas cada día usted no los padece, los padecen los alcaldes, y se ha modificado la Ley orgánica justamente para poder hacerlo. Y ustedes aquí se han puesto las cucalás del centralismo, del centralismo, del pacto, y no quieren verla.

Yo, señoras y señores diputados, lamento muchísimo, lo lamento muchísimo, yo pido, si puede ser, un receso de dos minutos, para llegar a un acuerdo, porque es muy grave que se incumpla un acuerdo de grupo parlamentario, es muy grave, alguien habría de su grupo, alguien habría de su grupo, sí señor, sí, sí, sí, fue en esta sala de al lado, fue en la sala de al lado ...

(Remor de veus)

... el Sr. Diéguez no está, que sí que estaba delante, el Sr. Diéguez no está, que sí que estaba delante.

Por lo tanto, yo lo que quiero es que, si es posible, que se interrumpa un poco la sesión, para llegar a un acuerdo, porque sería muy grave que algo que prometieron no se cumpla hoy.

Y evidentemente, votar que no a esta PNL es votar que no a que las policías locales den más cobertura y den más seguridad a los ciudadanos.

Muchas gracias, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

La Sra. Leciñena té la paraula i s'obre torn incidental.

LA SRA. CONSELLERA D'INTERIOR (María Ángeles Leciñena i Esteban):

Sí, Sra. Presidenta, quiero dejar claro que cuando se aprobó una modificación de la Ley de coordinación de policías fue simplemente para solucionar un problema que se había creado, por orden del anterior conseller, por unas disposiciones que había hecho, que sí que me solicitó que si me apoyaba en ésto solicitaba apoyo a nuestras iniciativas y lo le dije que no, que si no la quería apoyar que no la apoyara, él vería las consecuencias; yo no he llegado a ningún trato con el Sr. Rodríguez.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Leciñena. El Sr. Rodríguez té la paraula.

EL SR. RODRÍGUEZ I BARBERÁ:

Sra. Presidenta, por turno incidental. Yo no he nombrado en ningún momento aquí que el compromiso hubiera llegado con la Sra. Consellera de Interior, en ningún momento. Veremos el *Diario de Sesiones* y veremos si esto es así. Sí que fue la consellera de Interior la que me pidió, primero, el apoyo de mi grupo para la ley de lectura única que modificaba la ley orgánica, pero fue posteriormente que usted me dijo: tendrás que hablarlo con los grupos parlamentarios; que yo hablé con los grupos parlamentarios, y estaba delante el Sr. Diéguez y estaba también el conseller de Presidencia, cuando les dije que sí a cambio de apoyar esta proposición no de ley, y me dijeron que sí.

Si ahora dicen que no, pues mire usted, posiblemente yo estuviese aquel día borracho y soy abstemio, no bebo nada, no bebo nada, pero es igual. Pero que evidentemente el Sr. Costa, el Sr. Diéguez y el Sr. Conseller de Presidencia me dijeron que sí que apoyaban es evidente que sí, yo no he dicho nunca la consellera de Interior, no me he referido para nada a la consellera de Interior. Pero sí que es cierto que esta PNL es posible aprobarla, que no contradice para nada la ley, que es un paso adelante positivo y que, lógicamente, el ministerio sabrá de ella y se verá obligado a tener que legislar o que normalizar lo que dice en el decreto, porque no es de recibo que al igual que en la Ley de dependencia, dos años después, no hayan recursos, un año y medio después de aprobarse la Ley orgánica de Cuerpos y Fuerzas de Seguridad del Estado para poder permitir la mancomunada, no se haya hecho nada, ni por parte de esta comunidad pidiendo allí que se haga, ni por parte del Estado.

Yo creo, señoras y señores diputados, que yo acepto que se incorpore como enmienda de adición lo que dice, lo que ha propuesto el BLOC, y creo que no (...), para nada (...) la ley, pero que, lógicamente, lo que dice la ley se ajusta a derecho, se ajusta a lo que dice la normativa, porque voy a leer, porque todo el mundo a lo mejor no lo ha leído, voy a leer lo que dice la Ley orgánica, estoy en turno (...) la consellera, yo, evidentemente, tengo que sacar el provecho que puedo de este turno incidental; dice la Ley orgánica, y para eso se ha aprobado: "En los supuestos en los que dos o más municipios limítrofes, pertenecientes a una misma comunidad autónoma, no dispongan separadamente de recursos suficientes para la prestación de los servicios de policía local, podrá asociarse para la ejecución de las funciones asignadas a dichas policías en esta ley. En todo caso, el acuerdo de colaboración para la prestación de servicios por los cuerpos de policía local, dependientes de los respectivos municipios, respetará las condiciones que se determinen por el Ministerio del Interior". Hasta ahora sólo ha determinado ésta, la ley, si no hay nada determinado es que no hay nada prohibido, y lo que no está prohibido está permitido. Eso en la Constitución Española está admitido. "Y contará" -perdón- "Y contará con la autorización de éste o en su caso de la comunidad autónoma correspondiente, con arreglo a lo que disponga su respectivo Estatuto de Autonomía".

El Estatuto de Autonomía de las Islas Baleares dice que en policía local, las competencias de coordinación de policías locales son plenas de esta comunidad, de acuerdo con la ley orgánica, de acuerdo, plena con esta comunidad, sin contradecir esto. Es únicamente, cuando se trata de hacer un acuerdo de policía y Guardia Civil cuando tiene que intervenir el ministerio.

Pero a mí me va bien, yo le acepto la enmienda como adición, no como sustitución, y si ustedes creen la apoyen y, si no, pues votaremos aquello que acordamos, unos lo aprobarán y otros incumplirán su palabra. Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Rodríguez. La consellera no intervé, per tant vostès em diran si podem passar a la votació o si es volen reunir per acordar res.

Es vota? Votem, doncs?

Sí? Qui em demana la paraula? El Sr. Riudavets?

Que votarà des de la Mesa.

Doncs, passam a votar i votam.

A favor, 25 vots; en contra, 26. Per tant, es rebutja.

IV.2) Proposició no de llei RGE núm. 4527/08, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a garantia del pagament de les pensions d'aliments.

I passem a la següent proposició no de llei, presentada pel Grup Parlamentari Popular i relativa a la garantia del pagament de pensions d'aliments.

La Sra. Llinàs té la paraula.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Avui de matí el Partit Popular presenta una proposició no de llei per a la creació d'un fons de garantia d'impagament de pensió d'aliments. És ben sabut que a la nostra societat actual ha derivat en un problema social aquest incompliment de pagament d'aliments que estan establerts a favors dels fills i filles, menors de devuit anys, en els supòsits de divorci, separació, declaració de nul·litat del matrimoni, filiació, etcètera. Segons dades de l'Institut Nacional d'Estadística de l'any 2007, a l'Estat espanyol es produeixen unes 137.500 dissolucions matrimonials, i segons dades del Consell General del Poder Judicial del mateix any, a la nostra comunitat autònoma es produeixen unes 4.000 dissolucions, un terç d'aquestes no són consensuades.

Aquests incompliments d'obligacions establertes judicialment es produeixen molt freqüentment de forma deliberada, per la negativa del progenitor obligat al pagament d'aliments, a satisfer-los, i en alguns casos davant la impossibilitat real de fer-los efectius. En ambdós supòsits el resultat que es produeix són vertaders casos de precarietat per als fills i filles menors, i amb això en resulta perjudicada tota la unitat familiar en la qual s'integren, juntament amb la persona que en té la guarda i custòdia, que en la majoria dels casos sol ser la mare. I segons dades de l'Institut de la Dona a nivell nacional, del Ministeri de Treball, les famílies monoparentals en les quals el cap de família és una dona, representa un 90,10%.

El fons de garantia de pagament d'aliments té com a finalitat la de garantir a aquests fills i filles aquesta percepció d'aquestes quanties econòmiques; es defineixen com a bestretes i la creació i regulació d'aquest fons era un compromís dins la Llei integral contra la violència de gènere, a més de la Llei de divorci. Així i tot, es tracta de dotar les dones que pateixen maltractaments d'un mecanisme que les garanteixi la manutenció econòmica en

cas de rompre la relació amb el seu company. La creació d'aquest fons de garantia de pagaments, a més, és una vella reivindicació de les associacions de dones i caldria fer un poquet d'història damunt aquest punt.

La primera comunitat autònoma que va aprovar un fons d'aquest tipus va ser Catalunya, va ser l'1 de gener de l'any 2004, per unanimitat de tots els partits polítics, dins el marc de la per ells creada Llei contra la violència sexista, però com són les coses, curios, aquest fons no ha entrat en vigor fins enguany, fins el gener de l'any 2009. A més, la norma catalana reconeix l'impagament d'aquestes prestacions com a una forma més de violència masclista.

La Llei orgànica de mesures integrals contra la violència de gènere 1/2004, aprovada per tots els partits polítics, dins la seva disposició addicional dinovena, ja preveia la creació d'un fons de garantia de pagament d'aliments. A més, dins l'any 2005, una vegada més amb l'aprovació de tots els partits amb representació en el Congrés dels Diputats, a la reforma de la Llei de divorci, la Llei 15/2005, es va introduir una esmena de Convergència i Unió que feia referència a la creació d'aquest fons de garantia de pagament de pensió d'aliments.

A més, el 15 de febrer de l'any 2006, el plenari del Congrés dels Diputats demana al Govern que abans de l'estiu de l'any 2006 la creació d'aquest fons fos efectiu; tots els diputats suporten la iniciativa presentada per Convergència i Unió, una vegada més, i esmenada pel Partit Socialista. I recorda que fa deu anys que Convergència i Unió, que es reivindica, i al final s'aprova aquesta proposta; això era el febrer de l'any 2006, finals del 2007 i quasi dos anys després tenim un Reial Decret 1618/2007, de 7 de desembre, sobre l'organització i funcionament d'un fons de garantia de pagament d'aliments, i el que és més important, neix amb dotació econòmica, 10 milions d'euros.

El Parlament basc, a més també, va aprovar, l'1 de febrer de l'any 2008, per unanimitat, una vegada més, de tots els partits polítics, amb una millora substancial també la creació d'un fons. En el País Basc sí es cobreix els fills i filles majors de devuit anys i el temps màxim de percepció és de 36 mesos. El fons creat pel Govern central està dirigit a pares i mares amb fills menors de devuit anys i a majors amb una discapacitat superior al 65%. Per cada descendent beneficiari el progenitor podrà percebre una quantia màxima de 100 euros mensuals, quantitat que nosaltres pensam ridícula.

Les quantitats concedides ho seran en qualitat de bestretes reintegrables, amb un límit màxim de devuit mesos, sempre i quan les pensions d'aliments hagin estat acordades per una resolució judicial.

Pensam que aquest fons estatal és una quantitat indigna, és un fons que exclou els fills majors de devuit anys, és un fons poc dotat, poc social i poc d'esquerres. Per això, el Grup Parlamentari Popular creu i presenta -se'n poden riure, però la veritat és aquesta, si a vostès els passàs les coses serien d'una altra manera-; la proposició d'avui, per això, perquè volem ajudes dignes per a aquests fills i filles que cobreixen les necessitats reals, per això nosaltres els demanam el suport a aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Passam al torn de fixació de posicions i, en primer lloc, pel Grup Mixt té la paraula la Sra. Suárez.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Sra. Llinás, les rialles que vostè sentia a l'altre costat de l'hemicicle no tenien res a veure amb el que deia vostè en aquest moment, per tant, i per la part que em correspon, jo em reia, que ho sàpiga i que no té res a veure amb això.

Bé, efectivament, nosaltres pensam que aquesta proposició no de llei tracta un problema social que és molt sensible, que és important i com vostè molt bé ha dit, és l'incompliment dels pagaments establerts a favor dels fills menors d'edat en els supòsits de divorci, separació, nul·litat matrimonial i filiació. També, com s'ha dit, aquestes situacions sovint es produeixen de forma deliberada, probablement la majoria, i en altres casos per la impossibilitat real del deutor.

També, com s'indica a la introducció del Reial Decret que vostè ha esmentat, el 1618/2007, de 7 de desembre, sobre organització i funcionament del fons de garantia del pagament d'aliments, aquest és un tema que s'ha plantejat tant al nostre país com a l'àmbit internacional, i prova d'això són les diferents regulacions que s'han fet en el Parlament espanyol, en els parlaments autonòmics i a l'uropeu.

Pel que fa a la legislació espanyola, vostè ha fet esment d'algunes lleis, nosaltres repassarem algunes altres que tal vegada no ha esmentat; va ser justament a la passada legislatura quan es va abordar aquest tema de manera definitiva, començant amb la Llei orgànica de protecció integral contra la violència de gènere el 2004; després la llei que modificava el Codi Civil i la Llei d'Enjudiciament Civil del 2005; la llei per a la igualtat efectiva de dones i homes el 2007 i l'esmentat decret finalment, que, efectivament, estava dotat o està dotat des del seu començament amb una quantitat de 10 milions d'euros, una quantitat que era una dotació inicial.

Pel que fa a la seva proposta, en què demana complementar, i crec que és exactament la literalitat del que diu la seva proposició, aquest fons de garantia, nosaltres li fem tres consideracions.

Primer, li hem de recordar, i crec que és important dir-ho, que durant la passada legislatura, quan encara no estava creat aquest fons de garantia, vostès tenien responsabilitat de Govern i vostès no varen fer res al respecte, això no vol dir i no s'ha d'entendre com l'excusa per a no fer després, però sí que és important dir-ho.

En segon lloc, crec que hi ha un element de caire il·legal, jo no soc jurista, però crec que s'ha de tenir en consideració, que podria resultar improcedent o que podria fer que la seva proposició fos improcedent: em refereixo, en concret, a l'article 11 del Reial Decret 1618/2007, que, amb el títol d'incompatibilitats, recull expressament la impossibilitat de rebre altres prestacions o ajuts de la mateixa finalitat de les distintes administracions públiques i que, per tant, obligaria al perceptor a triar entre elles.

En tercer lloc, és cert que de moment el Govern no ha fet res al respecte, la situació pressupostària que té el Govern i que té la conselleria ha fet que no es consideràs aquest tema, diríem com a una de les prioritats, i nosaltres entenem que és millor que de moment existeixi el fons que hi ha, que per tant la gent pugui rebre, sobretot les mares en aquest cas, puguin rebre les ajudes que estan consignades en aquest pressupost, i nosaltres entenem que de moment aquesta no és una prioritat de la conselleria. I insisteixo, des del punt de vista d'aquest article 11, trobo que fins i tot podria no ser possible que aquest fons o aquest complement, tal i com vostè ho demana a la proposició, es pogués crear.

En qualsevol cas, i en resum, compartim la sensibilitat, compartim la preocupació per aquesta qüestió, però tenint en compte els arguments que li hem referit, nosaltres no podem votar a favor de la seva proposició no de llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té la paraula el Sr. Llauger.

EL SR. LLAUGER I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyors diputats, senyores diputades. Aquesta iniciativa sense dubte és una iniciativa raonable i una iniciativa sobretot que apunta cap a una problemàtica que és molt preocupant, una problemàtica a més que es veu agreujada en temps de crisi.

M'agradaria començar dient que la proposta ens sorprèn sobretot que vengui per part del Partit Popular, perquè el Partit Popular ha defensat en aquesta cambra que en temps de crisi en allò que ha d'invertir un govern és en la creació de llocs de feina, no en allò que anomena cures paliatives.

Comissió d'Economia i Hisenda de dia 6 de novembre del 2008, compareixença de la consellera d'Afers Socials per presentar els seus pressuposts, tot fent referència a un subsidi de 3.000 euros per a les famílies més necessitades, el portaveu del Partit Popular diu: "Si avui la política que pretén el Govern de les Illes Balears és pagar 3.000 euros a una persona perquè subsisteixi dos mesos més no arreglarà el problema, és preferible, i li dic des d'un absolut convenciment, que donem aquests 3.000 euros a un empresari perquè faci una aposta empresarial concreta per contractar ics senyors".

Comissió d'Economia i Hisenda, 11 de desembre del 2008, debat en comissió de la secció dels pressuposts que correspon a la Conselleria d'Afers Socials, portaveu del Partit Popular: "Jo, sense dubte, faria que aquests 3.000 euros tenguessin un efecte multiplicador, que avui per avui el subsidi, les ajudes de 3.000 euros que directament es volen donar als usuaris no tenen, sense cap dubte".

Bé està però aquesta iniciativa, la situació, com deia, és molt greu i em permetreu donar algunes xifres, tot i que és molt difícil tenir xifres concretes sobre el percentatge d'incompliments; per a algunes de l'àmbit acadèmic, algunes fonts de l'àmbit acadèmic parlen d'un incompliment total o parcial de les pensions d'aliments que estableixen els processos de separació o de nul·litat de matrimonis, que aquest incompliment total o parcial, com deia, és superior al 50%; que els cònjuges afectats, que majoritàriament són dones afectades, que reclamen aquest pagament, són una minoria, o sigui que no totes les dones afectades per aquest incompliment reclamen judicialment aquest pagament, cosa que fa més difícil encara saber les xifres dels incompliments. Que en la majoria dels casos en què hi ha impagaments no responen a la impossibilitat econòmica per part del progenitor que està legalment obligat al pagament, en molts casos és així, però no ho és sempre.

A més, no sempre que hi ha un procediment judicial s'arriba a la recuperació de les quanties reclamades, ni tan sols en tots els casos en què hi ha una condemna. De fet, es recuperen menys de la meitat de les quanties reclamades judicialment. Per tant, és veritat que ens trobam en una situació greu, una situació -com deia- que la crisi fa més greu, perquè amb la crisi és possible lògicament que hi hagi més casos d'impagament i davant la crisi sobretot és previsible que augmenti la vulnerabilitat de filles i filles afectades i augmenti la vulnerabilitat de les dones, que són en la immensa majoria de casos que el progenitor té dret a rebre aquest pagament.

Davant d'això què cal fer o què s'ha fet? Davant d'això el que s'ha fet és la creació, com s'ha dit, el desembre del 2007 d'un fons de garantia per a pagament d'aliments. Un fons que, com ha apuntat la portaveu proposant, ja preveia la Llei integral contra la violència de gènere del 2004. Aquest fons de garantia de pagament d'aliments és un bon instrument, un instrument que hem de valorar positivament, un instrument que, per cert, no havia fet cap govern anterior. Aquest instrument fa que siguin beneficiaris els menors i els discapacitats de més d'un 65% i les condicions són simplement tenir reconegut un dret a pagament d'aliments i haver instat judicialment a aquest pagament sense haver obtingut aquest pagament. Amb un màxim, com ja s'ha dit, de 100 euros mensuals i durant 18 mesos com a màxim, com també s'ha indicat. Hauria de ser més? Probablement, en tot cas és més del que hi havia abans, i no s'ha de perdre de

vista la seva naturalesa, que és garantir uns recursos mínims en una situació d'impagament, a més amb uns subsidis que tenen naturalesa de bestreta. És a compte d'aquell pagament que s'ha reclamat, que no s'ha rebut i que se suposa que s'ha de poder rebre. És un instrument del Govern central, no és un instrument del Govern autonòmic, respecte del qual el Govern autonòmic fa allò que li correspon, a través de l'Institut Balear de la Dona informa sobre aquest fons a totes les dones que ho sol·liciten i les adreça a la instància corresponent del Ministeri d'Economia i Hisenda.

La proposició no de llei que avui se'ns presenta ens diu que el Govern autonòmic l'hauria de complementar, no se'ns explica molt bé en què l'hauria de complementar. Se suposa que hauria d'afegir més euros a aquest mínim de 100 euros. Se'ns diu que la quantitat de 100 euros és indigna. En qualsevol cas si 100 euros són indignes, 0 euros que és allò que hi havia abans, més indignes deuen ser. Se'ns diu que només es puguin atendre els menors de 18 anys i que no es puguin atendre els majors de 18 anys que encara són dependents, que això també és indigne. En qualsevol cas la situació anterior a la qual no hi havia dret a aquesta ajuda ni per als menors, ni per als majors de 18 anys, encara era més indigna.

La Conselleria d'Afers Socials i en general el Govern de les Illes Balears està sotmès a les limitacions pressupostàries que de tots són conegudes i fa un gran esforç a la Llei de la dependència. Per tant, no creim que tenguim possibilitats de complementar un instrument que és del Govern central i que en qualsevol cas hauria de ser el Govern central qui millorés. Com hem dit, l'Institut Balear de la Dona ja fa el que ha de fer, adreçar les dones que poden ser perceptores d'aquesta ajuda a la instància corresponent i és aquesta tasca que ha de continuar fent.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Llauger. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I MARÍ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, anunciam des del Grup Parlamentari Socialista que no votarem a favor de la proposició no de llei del Partit Popular, i ho diu justament la mateixa diputada que l'octubre de l'any 2007 va presentar una proposició no de llei que precisament demanava que es creés un fons per garantir el pagament de la pensió d'aliments, recollida en sentència; i ho vaig fer quan vaig recordar bàsicament que aquests casos a què han fet referència els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula, principalment dones, que són les que tenen la guàrdia i custòdia dels fills menors d'edat i que, bé per impossibilitat del progenitor no custodi, bé intencionadament, no es produeix aquest pagament de la pensió d'aliments. Per tant, fa que aquesta unitat familiar de dona amb fills menors d'edat passin força patiments, tenint en canvi un progenitor que no compleix el seu deure. Jo record que d'aquella exposició de motius vaig recollir fins i tot que aquest impagament està considerat com una forma de violència contra la dona, com una mostra de poder davant la dona i va ser una

preocupació meva personal i per això vaig presentar aquella proposició no de llei a l'octubre del 2007.

Què passa? Per què m'agradaria contextualitzar el que passa avui? El desembre del 2007 del Consell de Ministres va sortir allò a què avui feim referència, que és aquest decret que crea el fons de garantia per al pagament de les pensions d'aliments. Aquest decret va entrar en vigor l'1 de gener del 2008. Atesa aquesta situació i llegit aquest decret, jo vaig optar per retirar aquella proposició no de llei, ja que l'Estat donava cobertura a aquestes necessitats. M'agradaria fer esment a aquest decret perquè no podem deixar que passi ràpidament en aquest debat, sinó que la seva importància és tal que ha suposat la culminació d'una tasca legislativa per part de l'Estat espanyol i crec que és necessari repassar-lo i fer-ne una petita anàlisi en aquest debat.

En aquest decret es recullen els beneficiaris, que són els fills menors d'edat i fills majors d'edat discapacitats, titulars d'un dret d'aliments judicialment reconegut i impagat per part del progenitor no custodi. Es regula molt específicament, molt detalladament el procediment per demanar aquesta prestació, fent referència a on es pot demanar, a la duració del procediment i a l'existència, fins i tot, d'un procediment d'urgència per a aquells casos en què és justificat que hi hagi una major agilitat en la concessió d'aquesta prestació. I també fa referència que el règim supletori serà el previst a la Llei de procediment comú. La gestió la té el Ministeri d'Economia a través d'una de les seves direccions. Forma de pagament? Directa, 100 euros per a cada un dels beneficiaris d'aquesta prestació. Hi ha uns límits que són aquests 100 euros a què faig referència, temporal de 18 mesos i que evidentment es compleixin els paràmetres econòmics i patrimonials que justifiquen percebre aquestes ajudes. Posteriorment l'Estat es pot subrogar en la posició del creditor per recuperar aquests diners que s'han avançat, de fet tenen el nom de bestreta per part de l'Estat.

Donat aquest context, que no volia deixar passar, el maig del 2008 el Grup Popular presenta aquesta proposició no de llei. Com és evident, aquesta diputada en concret i el Grup Parlamentari Socialista compartim aquesta sensibilitat i aquest problema. El que passa és que vull fer referència, com han fet els anteriors portaveus, que el Partit Popular mentre va poder fer-ho i quan no hi havia cap garantia, cap fons per a aquestes persones, no va dir res, no va fer res. I ara amb l'Estat espanyol i amb un govern socialista és quan obrin la boca per demanar en concret un fons de garantia que complementi el que ja ha creat l'Estat espanyol. A la mateixa exposició de motius de la seva proposició no de llei, fan referència a l'existència d'aquest decret. I justament perquè hi ha aquest decret, nosaltres no podem votar a favor d'aquesta proposició no de llei del Grup Popular tal i com l'han presentat. Per què? Perquè el Grup Popular demana molt clarament que es complementi des del Govern balear aquest fons de garantia estatal. Però hem de llegir el decret, és molt clar en la seva exposició i a l'article 11, com ja han indicat. Aquest article fa referència molt clarament que és incompatible la percepció d'aquesta ajuda amb una altra ajuda de la mateixa naturalesa que procedeixi d'una altra administració. I vaig més enllà, l'article 22 fa expressa menció que és causa d'extinció de la percepció d'aquesta ajuda estatal el fet que es rebí una altra ajuda d'una altra administració. És a dir, o n'agafes una o n'agafes una altra, però no les pots

complementar. Així, el que proposa el Grup Popular *in natura* és inviable, absolutament inviable.

Per això, vull demanar al Grup Popular que, compartint l'esperit d'aquesta proposició no de llei, siguin rigorosos, no caiguem en la demagògia i en tot cas poden seguir en la seva postura, jo segurament sentiré la portaveu defensant encara la seva proposició. Però a part de tot el que he dit, mentrestant, el Grup Popular pot veure que la Conselleria d'Assumptes Socials, amb aquesta base normativa que ara tenim, indica clarament a les persones que ho requereixen on s'han de dirigir, com s'ha de fer. En tot cas, no passin pena els membres del Grup Popular, totes les persones que ho requereixin tendran aquesta ajuda que quan ells la varen poder oferir, no ho varen fer.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Diputada. Sra. Llinás, vol la paraula? Té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMAN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Demagògia, Sra. Torres, és la que fa el Partit Socialista, això és demagògia, no facin això! De què serveix compartir la sensibilitat?, estam d'acord, etc., però compartint sensibilitats aquestes persones no menjaran, em sap greu, però no menjaran. Si no estaven d'acord amb la paraula "compartir" que hi ha dins el text de la proposició no de llei del Partit Popular, per què no han presentat una esmena?, per què? El Reglament de la cambra ho preveu, ni l'han presentada abans ni la presenten *in voce*, per què?, perquè simplement no volen votar això. Això és demagògia.

Sra. Suárez, que és millor haver-ho fet abans, o ara quan tenen l'oportunitat d'esmenar una cosa, fer-ho correctament, tampoc no hi estan d'acord, no ho volen fer. És difícil de vegades pujar aquí i defensar el contrari del que un pensa que ha de fer, i això és el que fan vostès en moltes ocasions.

Em sap molt de greu que la mateixa diputada que l'octubre de l'any 2007 va presentar la primera proposició no de llei, amb una extensa exposició de motius, ara surti en aquesta tribuna a defensar el contrari. Però, Sra. Torres, conti la veritat de per què va retirar el Partit Socialista la proposta? Conti la veritat! Vol saber quina és la veritat? La veritat és que el BLOC li va fer una esmena... Sra. Torres, no m'ho invent, és aquí, amb registre d'entrada en aquest parlament. Una esmena de substitució: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a transferir a les Illes Balears la gestió dels fons destinats a garantir el pagament de la pensió d'aliments, fixada per resolució judicial a les dones en situació de risc social". Per això el Partit Socialista la va retirar, per l'esmena que va fer el BLOC, i vostès com a Partit Socialista que governa no hi podien estar d'acord. Aquesta és la veritat, sí, Sra. Torres, aquí és.

(*Remor de veus*)

A més, programa del BLOC, pàgina 103: "creació mitjançant llei d'un fons autonòmic de garanties de cobrament de la pensió d'aliments per a aquestes dones que no la cobren i que estiguin en situació de necessitat social i/o laboral".

Senyores i senyors, allà vostès amb la seva consciència, però hi ha moltes famílies que ho necessitaven. Moltes gràcies per la seva ajuda.

(*Aplaudiments*)

(*La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Conclòs el debat, passam a la votació.

Passam a votar. Votam.

Resultat de la votació: a favor 25, en contra 26.

Per tant, queda rebutjada la proposició no de llei.

I no havent-hi més temes a tractar, s'aixeca la sessió.

Correcció del Diari de Sessions núm. 54, de 24 de febrer de 2009

Havent-se detectat dues errades materials en la relació dels noms que es varen proposar per formar part del Consell d'Administració de l'Ens Públic de Radiotelevisió de les Illes Balears, i atesos els escrits RGE núm. 4105/09 i 4673/09, signats pels portaveus dels grups parlamentaris que integren la cambra, en procedim a la rectificació.

En conseqüència, a la pàgina 2551 del Diari de Sessions el nom de la Sra. Neus Salas i Santos ha de ser rectificat per **Neus Salas i Bauzà**, i a la pàgina 2552 el nom del Sr. Bartomeu Frau i Riera per **Bartomeu Frau i Llull**.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS